

dilimiz kimliğimizdir

- şiirler -

Dilimiz Kimliğimizdir

- Şiirler -

İstanbul Liselerarası “İstanbul” konulu
Şiir yarışmasında finale kalan şiirler

Dilimiz Kimliğimizdir

-Şiirler-

TDED YAYINLARI

Yarışma Serisi

Yayın Nu: 4

Sertifika Nu: 14057

ISBN: 978-605-89356-3-1

1. Baskı, İstanbul Eylül 2012

copyright © Bu eserin bütün yayın hakları saklıdır.

Kapak - İç Tasarım

Selçuk Eser

Genel Dağıtım ve Pazarlama

Dil ve Edebiyat Derneği İktisadi İşletmesi

Baskı - Cilt

Aktif Matbaa ve Reklam Hiz. San. Tic. Ltd. Şti.

TÜRKİYE DİL VE EDEBİYAT DERNEĞİ

Feshane Caddesi Nu: 3

Eyüp / İstanbul

Tel : (0212) 581 69 12

Fax: (0212) 581 12 54

www.tded.org.tr - bilgi@tded.org.tr

Dilimiz Kimliğimizdir

- Şiirler -

İstanbul Liselerarası “İstanbul” konulu
Şiir yarıŐımasında finale kalan şiirler

Saygıdeğer Türkçe Sevdalıları,

Dil, var veya yok olma demektir. Dil demek millet demektir. Dil, millet için kutsal bir hazinedir. Dil, milletin kalbidir, zihnidir, beynidir. Türkçe varsa Türk milleti vardır. Türkçenin yok olduğu coğrafyalarda Türk de yoktur. Her şey dille başlar ve dille biter. Dilin korunamadığı yerde hiçbir değer korunamaz. Tarih, Türkçeyi kaybettiği için Türklüğünü kaybetmiş milyonlarca insanı kaydetmektedir. Bunların hiçbirisi bugün geçmişte Türk olduklarını bile hatırlamamaktadır. Dilini kaybedenler zamanla değişime uğrayarak başka bir milletin, başka bir dinin içinde eriyip giderler.

Dilimiz kimliğimizdir. Dilimiz kişiliğimizdir. Bizi biz yapan dilimizdir. Diline ve kültürüne sahip çıkmak, her yurttaşın temel görevidir. Bizi biz yapan ve diğer milletlerden ayıran en önemli varlığımız; duygularımızı, düşüncelerimizi, hayallerimizi, sevgilerimizi ve özlemlerimizi ifade ettiğimiz dilimizdir.

Dil, millî birliğin esasını ve özünü teşkil eden bir araçtır. Dil birliğini sağlayamamış bir topluluğun millet kimliği kazanmasına imkân yoktur. **Dinimizin** muhafazası için de dil lazımdır. Tarihte, dilini kaybettiği hâlde dinini koruyan, kimliğini koruyan millet yoktur.

Türkçemiz, 220 milyon konuşarıyla dünyanın beşinci dilidir. Dilimizin gücünün farkında olmak, onu her ortamda doğru kullanmak her vatandaşımızın görevidir.

Türk Dil Kurumu'nun 2011 yılında yayımlanan Türkçe Sözlüğü;

• Söz, terim, deyim, ek ve anlamdan oluşan **122.423 söz varlığına** sahiptir.

• Güncel Türkçe Sözlük'teki 122.423 söz, Derleme Sözlük'teki 130.000 söz ile Bilim ve Sanat Terimleri Sözlüğü, Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü'ndeki söz varlığı yaklaşık **650.000 kelimedir.**

• Güncel Türkçe Sözlük'te; Türk edebiyatından seçilmiş 34.672 örnek cümleyle sözcüklerin tanımlandığı sözlük metni ise **1.454.903 sözden oluşmuştur.**

Böylesine zengin bir dilimiz varken, dilimiz iyi öğretilmiyor, dil bilinci geliştirilemiyor:

- Bazı lise ve üniversitelerde eğitimin yabancı dille yapılması,
- Bilim ve teknolojideki hızlı gelişmelere dil uzmanlarımızın ayak uyduramaması,
- Basın ve yayın kuruluşlarının kullandığı doğru olmayan dil,
- Ticaret ve bilişim dilindeki yabancılaşma,
- Şehirlerimizin cadde ve meydanlarında; mağaza ve işletmelerin isimlerinde yaşanan dil kirliliği,
- Milli bir dil politikasının oluşturulamaması, dilimizdeki bozulmalara yol açan başlıca nedenler olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bütün toplum olarak Türkçemize sahip çıkmalıyız. Türkçeye hak ettiği özeni göstermek, bütün Türk milletinin görevidir. Güzel bir Türkçenin yeni nesillere aktarılarak varlığını sürdürebilmesi için **kişisel ve toplumsal duyarlılık kaçınılmazdır.**

Bu konuda birey ve toplum olarak hepimiz dil bilincine sahip olmalı ve bilinçli çabalar göstermeliyiz. Bir milletin aydınlarının ve kanaat önderlerinin üzerine çok daha büyük sorumluluklar düşmektedir. Toplumlari etkileme gücünü elinde bulunduran herkes toplumu doğru ve iyi yönde etkilemek zorundadır.

Türkiye Dil ve Edebiyat Derneği olarak “Dilimiz kimliğimizdir” anlayışıyla yola çıktık. Bu kutsal yolculukta bizlere değişik şekillerde destek veren ve dil bilincinin toplumda yeniden neşvünema bulması için gayretlerini esirgemeyen herkese teşekkür ediyorum.

Bu duygular içinde, tüm Türkçe sevdahlarını en kalbi duygularıyla selamlıyorum.

Ekrem Erdem
Dil ve Edebiyat Derneği
Genel Başkanı

İÇİNDEKİLER

Bitmeyen İstanbul / Melek KARADENİZ	13
Kıymetlim İstanbul / Şeyma MUTLU	15
Dünya İstanbul Olsun / Ömer Faruk COŞKUN	17
İstanbul Gözyaşı Döküyor Bu Akşam / Şeyma ÖZTÜRK	19
Hâl, Hayâl ve Sükût / Müberra YÜKSEL	21
Bir Şehri Sevmek / Engin KAÇAR	23
Sırr-ı İstanbul / Tayyib Cihad AYDAN	25
Son Deminde İstanbul / Elif AYHAN	27
İstanbul / Kübra BARUT	29
İstanbul'a Aşk / Aysun ADATEPE	31
İstanbul'u Soluyoruz / Başak ÖZCAN	37
İstanbul / Vildan TAVUKÇU	39
Şehr-i Gülendâm / Hüseyin Üsâme KOZ	43
Bu Gece İstanbul / Hamit GÖRGİN	45
İstanbul / İpek Sıla ERDİNÇ	47
Büyülenerek Büyüdüğüme / Zeynep KAYIKÇIOĞLU	51
Mesela / Oğuzhan ALTUNTAŞ	53
İstanbul ve Aşk / Sevcan TARAKÇI	55
İstanbul'da Yürüme / Seyfullah SAĞLAM	57
Ayrılma Vakti İstanbul / Alper YILMAZ	59
Sırrında Saklı Yalnızlığım / Müberra GÜZEL	61
İstanbul / Ebru İMER	63

İstanbul Rüyası / İbrahim TOPRAK	65
Ah İstanbul / Merve MERT	69
Sıra Sende İstanbul / Ayşe Dilan SALKAYA	71
İstanbul'un Renkleri / Sema DUNAKGÖREN	73
Şiirim İstanbul / Nurbala AKINCI	75
AltıEkim Sabahı / Şeyma KORKMAZ	77
Mücevher Ruhlu İstanbul / Elis ÖZER	79
İnci Tanem İstanbul / İlayda Şükran YORULMAZ	83
İstanbul / Sema Nur YILMAZ	85
İstanbul'un Küçük Kızı / Esra YAMACI	87
Bir Erkek Olsa İstanbul / Sevilay SÖNMEZ	89
Rüyaların Şehri İstanbul / Yasin ÖZKAYA	91
İstanbul / Deniz AKAR	93
Ben İstanbul'um / Gülcan ÖZMEN	95
İstanbul / Ramazan EŞİYOK	97
Bambaşka Bir Işık / Abdullah ALTINAY	99
Aşk ile Kal İstanbul / Burçin ADAYIŞ	101
Kıskanırım Yağmuru / Hasan TOKPUNAR	103
İstanbul'u Yaşamak / Yunus MARAL	105
İstanbul bizi seyrediyor / Kerem CEYLAN	107
İstanbul'u Yaşıyorum / Hatice AKAR	109
Unutulan İstanbul / Ferdi ÇÜRÜK	111
İstanbul ve Ben / Nida KERİM	113
Dört Mevsim İstanbul / Kader KUZU	115
İstanbul / Nagihan AYGÜN	117
İstanbul'a Güzelleme -I- / Ömer Faruk TOTO	119
İstanbul / Furkan PAŞALIOĞLU	121
Aşk-ı İstanbul / Medine BAYINDIR	123

Yitik Zamanlar / Ercan KURU	125
Güneş ile Bulut / Beste TEKİN	127
İstanbul / Meryem CİCİ	129
Gözümde Yaş İstanbul / Büşra YEŞİLBAŞ	131
İstanbul / Samet AKÖZ	133
Ben İstanbul muyum Neyim / Dilan DERİN	135
Bir İstanbul Sevdası / Esra KÜÇÜKDEMİRCİ	137
Ağladıkça Bir Başka Güzel İstanbul / Elif Dilan ÖZĞAN	139
Efsunlu Güzel / Tuğçe BARTIN	141
İstanbul Benimsin / Beril DESTAN	143
Âşık Olduğum İstanbul / Şeyma Nur SAMANCI	145
Kadife Şehir / Emre GÜRBÜZ	147
Yârim İstanbul / Arzum BEKÂR	149
Sen miydin İstanbul Sen miydin / Zeynep DURMUŞ	151
Gökkuşaağı / Gizem KARAKÖÇEK	153
Tarihin Eşsiz Güzelliğı /Ayşenur TUNCAY	155
Sen Bir Rüyasın İstanbul / Elif Sude GÖKAY	157
İstanbul Bana Benziyor / Fatmagül YILMAZ	161
Mavi Şehir / Büşra Dilara KARACA	163
Asırlar Senin Önünde Diz Çöker İstanbul / Enes DANIŞMAN	167
Ben İstanbul Olsaydım / Sena Nur Dinç	169
İstanbul Sayfaları / Can BAŞARAN	171
Vazgeçilmezsin İstanbul / Esra YARDIMEDEN	175
Gülen İstanbul Ağlayansa Ben / Şükriye BAYINDIR	177
Bir Şehr-i İstanbul / Kerem Yasin ERTÜRK	181
Martının Çılgılında İstanbul / Muhammed Maşuk DEMİRBAŞER ...	183
Eşsiz Şehir / Halil BALI	185
Üç Hece / Hazal EKDİ	187

Gibi Redifli Dersaadet / Turhan Onur BAYRAKÇEKEN	189
İstanbul / Onat ÇAVUŞOĞLU	191
Başkadir İstanbul / Buket CEYLAN	193
Masal Kentim / Özlem TAHMAZ	195
Ağrandone'den İstanbul'a / Muhsih Ertuğrul KÖMEK	197
Şehr-i Muamma / Elif GÜNAY	199
İstanbul / Demet ÇALIŞKAN	201
Vuslat / Zehra BEYHAN	203
Yeditepe Yedirenk / Munise GÜLTEKİN	207
Bugün İstanbul / Mehmet Mazlum KAMIŞ	209
İstanbul / Arif Emre GÜLER	211
Şiir Şehir İstanbul / Büşra YENER	213
İstanbul'un Çılgınlıkları / Nehir YAŞAR	215
İstanbul'u Çizdim Gözlerime / Gülnur DATLI	217
İstanbul / Burcu PATAN	219
Ah İstanbul / Azize Şükran KARACABEY	221
Al Gönlümü İstanbul / Caner ÇEVİK	223
Herşeyimizsin İstanbul... / Özge ÇAĞLAR	225
İstanbul / Turan Can GÜRSOY	227
Özleyen Ruhlara İstanbul / Rasim DAHİLOĞLU	229
Sana Geldim / Sebile ÖZGEZ	231
Gül "İstanbul" / Şeyda YILMAZ	233

bitmeyen istanbul

*Bugün günlerden İstanbul.
Saatler Kız Kulesi'ni gösteriyor.
Ah! İstanbul'un masum kızı...
Alıyor beni benden.
Bir mavi serilmiş, Kule'nin ayakları altına
Aşk gibi başımı döndüren...
İstanbul gibi nazlı bir mavi...*

*Akşam vakti, gün vedasına hazırlanırken
Galata Kulesi'ni gösteriyor saatler.
Yüreğimde kiler geçiyor Galata'dan...
Duyguların mütevazi şehri İstanbul
Sanki, bir ayrılık bir aşk kokuyor...*

*Bütün zamanları İstanbul'da yaşıyorum.
Üsküdar'da güneş olup doğuyorum,
Beyoğlu'nda ay olup göz kırptıyorum geceye.
Sonra İstanbul oluyorum.
İstanbul aşk oluyor ve ben aşık oluyorum sonra...*

*Yedi rengini alıp gökkuşağının,
Yepyeni bir İstanbul yaratıyorum.
Gözlerin gibi yeşil bir İstanbul belki
Kim bilir, belki de özgürlük gibi mavi bir İstanbul...*

*Ey, lale kokulu İstanbul!
Eylül gibi kuruyorsun sanki.
Sonbahar geliyor sana,
Sararıyorsun... Belki biraz yaşlanıyorsun,
Ama hiç bitmiyorsun...*

*Ve gidiyorsun bir sonbahar türküsüyle.
Bir yol oluyorsun sonra,
Ardımda bıraktığım ve önümde uzanan bir yol...
Belki güneşe gidiyorsun, bilinmez.
Sonbaharın yalnızlığına inat, aşkını arıyorsun belki...
Kaybettiğin çiçeklerine gidiyorsundur,
Ya da yepyeni bir gökyüzü bulmaya, kim bilir?
Ama bir tek türkün değişmiyor, sonbahar*

*İstanbul, bir martı gibi denizle dans ediyor âdeta.
Sonra bir şarkı mırıldanıyor kendi hâlinde...
Bense özgürlüğün son demindeyim,
Uğultusundayım sanki bir rüzgârın...
İstanbul'a bakıyorum, gülümsüyor bana en güzel tebessümüyle
Kayboluyorum sonra, ufkun en derinlerinde...
Zamanlar İstanbul'u gösteriyor
Ve hiç bitmiyor bu şehir...*

Melek KARADENİZ

Kardelen Lisesi / 12 TM/A Sınıfı

kıymetlim istanbul

*Bir kış matemi sinmiş ağaçların kuru dallarına
Yüreğim İstanbul'a ayaz...
Yüreğim Eyüp'ün taşları kadar beyaz.
Güneş hafifçe gülümsüyor Konstantin surlarına.
Oysa ne tebessümler ne kahkahalar saklı
Muhteşem Topkapı'nın haremğâhında.*

*Saat: 14.30. Beşiktaş İskelesi'nde..
Orkestra en güzel şarkısına hazırlanıyor.
Bir vapur başlatıyor müziği önce
Ardından dalgalar katılıyor.
Ve martılar eşlik ediyor müthiş nameye
Her taraf İstanbul kokuyor.*

*Bir kar tanesi iniyor adamın çıplak ayaklarına
Bir kar tanesi... Bir gözyaşı..
Küskün küskün dönüp bakıyor İstanbul'a
İşyanlar dilinde, belki kendince haklı.
Ama bilmiyor ki İstanbul ağlıyor ona;
Bilmiyor ki İstanbul herkesten çok farklı.*

*Bir Fransız şarkısı dinliyor Pierre Loti
Haliç'te Fatih'in zincirlerine aldırmadan.
Koca sessizlik içinde bu gece Boğaziçi
Baltıkçı teknelerine kalmış meydan.
Ay, bütün olgunluğuyla göstermiş güzelliğini
Bu güzelliğin esiri olmuş, akıyor zaman.*

*Beyazıt Meydanı... Kitap kokuları...
Bir romanın içinde dolaşır gibi...
Mısır Çarşısı'nın türlü baharat rayihaları;
İhtişam örtüsünü sermiş bir kadın gibi...
Dualarla ayakta kaç yıllık çınar ağaçları,
Dualarla şenleniyor Sultanahmet Camii.*

*Bir bakış atıyor Boğaz Köprüsü denizine.
Deniz utanıyor önce, sonra gülümsüyor.
Birden bir hüznün çöküyor içlerine.
Ne köprü denizin ellerini tutabiliyor;
Ne deniz ulaşabiliyor sevdiğine.
Onlar birbirlerini hep böyle uzaktan seviyor.*

*Sebebimsin İstanbul...
Bazen yaşamak, bazen ölmek için.
Kıymetlimsin İstanbul...
Sende huzura kavuşuyor içim.
Yüreğim sana ayaz...
Yüreğimde olduğun her gün bana bayram;
Bu yürek sana meftun İstanbul
Bu yürek sana canı gönülden hayrân...*

Şeyma MUTLU
Kartal Mehmet Âkif Ersoy
Anadolu İHL ve İHL AND.12/B Sınıfı

dünya istanbul olsun

*Islak sokaklarına hayran kaldığım rüya,
Bir eşi var diyorlar, elmas, yakuttan güya,
Resmini seyrederken, aksi düşünce suya,
Bir yana senin sevgin, bir yana bütün dünya.
Nabız seslerin gelir, surların damarından,
Toprakların sulanmış, şehitlerin kanundan,
Ziyarete gelirler, dünyanın her yanından,
Gözlerin hiç kapanmaz, dalamazsın uykuya.
Yedi tepe üstüne kurulmuş koca şehir,
Sarayların, surların, tarih kokan bir nehir,
İki gerdanlığınla eşin yoktur, bunu bil,
Ulaşırsın mutlaka, hak ettiğin saygıya.
Seninle yarışanlar yerle bir olup gitti,
Adları kaldı yalnız, hepsi rüyaydı bitti,
Sana sahip olanlar hep süsledi, yüceltti,
Çok dualar ettiler nice âlim, evliya.
Her gün binlerce insan kapını çalar hâlâ,
Kucaklarsın onları, basarsın sen bağrına,
Her köşen ayrı güzel, gezemedim ben daha,
Ömrü yetmez insanın, seni görüp doymaya.
Seni görenler bir bir aşık oluvermişler,*

*Senden vazgeçememiş, aksine çok sevmişler,
Dünyada hiçbir eşin yoktur asla, demişler,
Kitaplar doldurmuşlar, hep seni anlatmaya.
Üsküdar'da oturup seyrederken Boğaz'ı,
Süzülürken gemiler, Boğaz'da nazlı nazlı,
Hayaller kurar insan, neşe dolu, göz yaşlı,
Hayır ve şer yan yana, aramaya, bulmaya.
Haliçin ayrı güzel, altın boynuz misali,
Her köşende türbeler, maneviyat timsali,
Sendedir nice âlim, seversin sen kutsalı,
Dua alanlardansın, asla kalmazsın yaya.
Bu günün dünyasında kültürün başkentisin,
Hızla büyür sermayen, paranın merkezisin,
Dünyanın gözü sende, sürekli yükselensin,
Ülkemin göz bebeği, devam et parlamaya.
Parlak günler senindir, zirvede ol daima,
Şu küçük dünyada, ol en tanıdık sima,
Adın anılır olsun, adın bilinir olsun,
İstanbul sen bir ol da, dünya İstanbul olsun...*

Ömer Faruk COŞKUN

Pendik Fatih Anadolu Lisesi Sınıfı: 9/D

istanbul gözyaşı döküyor bu akşam

*Bu gece İstanbul'da
Yağmur var, hüzün var
Sevdiğinden ayrı düşmüş gibi
Gözyaşı döküyor bulutlar
İstanbul hüzün, ayrılık, özlem kokuyor bu gece
Yağmur damla damla düşüyor şehrin üstüne
Denizde tarif edilmez bir hüzün var bu gece
Sanki bulutlar
Bir senelik ayrılığın acısını çıkarırcasına açlıyor
Hiç durmadan
Bulutların gözyaşlarından korkup
Saklanmışlar sanki
İstanbul sevgisiz ve sessiz
Damlalar yavaş yavaş camı tıklatıyor
Bir haber vermek istercesine
Ama anlatamıyor derdini
Belki sokak çocuklarından getirmiştir haberi*

*Belki bir haber beklenmedik sevgiliden
İstanbul hüzün dolu bu akşam
Gözyaşı kaplamış esrarengiz şehrin üstünü
Yağmur damlaları
Unutulmak istenenleri alıp götürecek içimizden
Gittikçe daha hızlı yağacak
Kimi aşklar göle
Kimi aşklar denize dökülecek
Bir daha hatırlanmamak üzere
İstanbul gözyaşı döküyor bu akşam
Unutulmak istenenleri alıp götürecek içimizden
Gittikçe daha hızlı yağacak
Kimi aşklar göle
Kimi aşklar denize dökülecek
Bir daha hatırlanmamak üzere
İstanbul gözyaşı döküyor bu akşam*

Şeyma ÖZTÜRK

Esatpaşa Anadolu İmam Hatip Lisesi / 10 F SINIF

hâl, hayâl ve sükût

*Derin düşüncelere daldım serin sularında
Hayâller kulvarında sen;sükût...
Eskilerden bir kayıkçı kürek çeker
Durgun sularında bir ben akar gider...
Nedimî bir ses çalınır kulaklarıma,
Zevk ve sefa makamında...
Bir hattatın kamışının dudağında “vav”
Sen şehirler içerisinde “tek” bir şehirsin İstanbul,
Suya çizilen lâle-i lâl
Kağıda düşen eşsiz bir motiğsin İstanbul,
Issız manzaralarına dalar gözlerim;
Saç ağartan, baş ağrıtan,
Sen gözlerden kalbe giden yollarda
Sair güzelleri sükût-u hayâle uğratansın İstanbul,
Mürekkep olup damlayan
Bir neyzenin kamışından dökülen nâle-i hâlsin İstanbul...*

*Ey sessiz ve dilsiz kelimelerde haykıran şehir!
Sen;ruhu, hayâlinle süsleyen sükûtsun.
Gökkubbeye salınan bir nida;
Dal, dal, dal en güzel hayâle dal!
İstanbul!
Sen sükût, sen hayâl...
Sende halim pürmelâl,
Sen ki;şeyh-i hâmeransın ey şehriyâr!*

Müberra YÜKSEL

Güngören Anadolu İmam Hatip Lisesi 12/B Sınıfı

bir şehri sevmek

*Rıhtımda duran gölge ne bülbül ne de güldür
Hülya gibi İstanbul'a âsûde diyenler
Şevkiyle dolup aşk dileyen şimdi gönüldür
Bin zevke gelip vuslata sinmiş serüvenler*

*Sevsem seni versem yine ellerde piyâle
Bağrında bu şehrin açıyor gül ya da lâl*

*Birlikte senin sihri içtim o kadehten
Hülyasıdır âşıkların İstanbul'u görmek
Ufkunda sesim haykıracak sevgiyi birden
Sonsuzluk olan duygudur İstanbul'u sevmek*

*Görsem seni sunsam yine ellerde piyâle
Bağrında bu şehrin açıyor gül ya da lâl*

“Mefûlu / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün”

Engin KAÇAR

Orhan Cemal Fersoy Lisesi 11 Sos B Sınıfı

sırr-ı istanbul

*Kalbimde kor yangınlar büyüten şehir,
Söyle kaç kalb-i viranenin günahına girensin?
Siretin bir har olup sineme yerleşir,
Lakin ateşimi de gülzara çevirensin.*

*Fatih biçare kaptırırken sana gönlünü,
Konstantin'in içini dağıldı firakın.
Ki Nebi'nin dilinden almıştı müjdesini,
Çınlasın diye semalarında ezanın.*

*Hâlimizi arz etmeye bulamazken sırdaş,
Sana aşikârdı saklımızdaki her giz.
Seninle hemhâl olan aramazdı yoldaş,
Derdimize deva bildik seni biz, her birimiz.*

*Her tepesini bir mabedin yücelttiği şehir,
Elif gibi göğe uzanmış minarelerin.
Cumbalı evlerin, bir damla suya muhtaç çeşmelerin,
Ab-ı hayat sunduğu dersaadet ismin.*

*Suretin, siretinin sır dolu aynasıydı,
Düşünmezdi başka şey esrarına vakıf olan.
Sensizlik bütün kalplerin kaygısıydı,
Bahtiyardı sende yaşayan sende ölen.
Ömrüm olsa da sersem dizlerinin dibinde,
Yalnız sende doldursam yazgımın miladını
Bir yer verirsen bana da gönlünde
Sonsuza dek taşırım içimde adını*

*Şimdi sen söyle, neyle sana âşık olan kul?
Reva mıdır katında ettiğin bunca nazlar?
Hadi bir nazar eyle gülsün yüzüm İstanbul,
Ne kadar yakınsam da beni ancak “senin varlığın” paklar.*

Tayyib Cihad AYDAN

Beyoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi 10/B Sınıfı

son deminde istanbul

*Güneş kızullığıyla yakarken Yedi Tepeyi,
Martılar günün son çığlıklarıyla feryat ederken mavinin delisine,
Nice yaşamlar doğup batarken gün gibi,
Son demindesin İstanbul; dün gibi...*

*Sessizliğine gömülürken umutlar,
Yokuşlarında son bulur sevdalar.
Yalnızlığına mahkum ettiğin bulutlar,
Döküyor yapraklarını yine yüz gibi,
Son demindesin İstanbul; dün gibi...*

*Aşkî heceletirken Kız Kulesi,
Deryana nakşolur sisli bir keman sesi.
Döker gözyaşlarını mehtap, yakamoz gibi,
Son demindesin İstanbul; yorulmuş gibi...*

*Düşlerini işlemiş sanki Koca Sinan;
Seyrettikçe masumiyetini zaman zaman...
Güneş sillesini denize vurduğu an,
Dalga dalga bir ses yankılanır uzaklardan:
“Çek artık hırçınlığını yüreğimden” der gibi,
Son demindesin İstanbul; Mihrimah Sultan gibi...*

*Çamlıca’dan eser bir ayrılık yeli,
Uzanır semaya narin bir el gibi.
Yalnızlığı yalnızlığıyla bekler gibi;
Son demindesin İstanbul “gitme!” der gibi...*

Elif AYHAN
80. Yıl Nuh Çimento Lisesi 12 A Sınıfı

istanbul

*Bir fetih ile başladı, bu muazzam değer.
Alınırken her karışın, ne canlar verdiler.
Ne kahraman yürekler oldu, başlı başına siper.
Kazanılıyordun ya; dillerdeydi Allah-u Ekber!*

*Ne güzel askerdi o asker, ne güzel komutandı o komutan
Kılıcını çektiğinde yürekleri oynatan...
Yel gibi geçip de saçıp savuran.
İşte! Geldi İstanbul'un fatihi Mehmet Han.*

*İstikbal bizimdir artık, bunda ne şüphe!
Al sancak İstanbul semalarında dalgalandığı
sürece...
Bizans'muş imparatorlukmuş hepsi kaldı geride
Türk'ün kalbi çarpıyor artık, İstanbul'umun her köşesinde...*

*Ey İstanbul! Güzelliğinin nereden geldiğini bilir misin?
Anlatmanı istersem başından geççenleri dile gelir misin?
İhtişamın, tarihin, güzelliğın, asilliğın...
Herkesin gözü üzerinde, Sen ne kadar değerlisin!*

*Boğazın rüzgârla sıkı sıkı sarılırken.
Dalgaların, ruhumu bedenimden çekerken,
Seni düşünüyorum İstanbul...
Mazinden, geleceğinden ve masmavi denizinden.*

*Yine deniz, yine güzellik, yine huzur derken.
Bir kız el sallıyor bana, mavi eteklerden.
Sonra beyaz bir martı, selam getiriyor sessizce,
Karşımda belirip yüzüme bakan Kız Kulesi'nden...*

*Topkapı, Nişantaşı, Haliç, Üsküdar...
Sığıyorsun dünyaya dünya sana dar.
Yalnızım sokaklarında İstanbul, bırakma beni! Sımsıkı sar!
Dilimde şarkı, kulağında fısıltıyla konuşur rüzgâr.*

*Hani anlatılıyorsun ya mısralarda.
Okudukça okunasın geliyor ya! Düş gibisin İstanbul.
İçinden çekiyorum nefesimi içime
Anlatılmaz huzur buldum, dalgalanan denizinde...*

*Hani dinleniyordun ya gözler kapalı... Hafiften esiyordu rüzgâr...
İşte o zaman kopuyor gönüllerde İstanbul tufanı
Sarıyor her yanı rüzgârın fısıltısı, bitmeyen şarkısı
Gözlerim dalar uzaklara, girer kalbime, görkeminin sancısı...*

*Sokaklarında kaybolsam bir daha bulunmasam
Sadece sana sığınsam, sana döksem içimi...
Sana anlatsam derdimi, karşıma alsam sahilini.
Tek sırdaşımın İstanbul, yüreğinde hisset yüreğimi!*

Kübra BARUT
Avcılar Lisesi / 11-H Sınıfı

istanbul'a aşk

*Parlıyorsa güneş aşkındandır.
Ve bir ilahi yüzün şavkındandır güzelliği.
İstanbul;
Bırakıp kağıdı, bırakıp kalemi
Şimdi Galata'dan izlemek var seni.
Şiir yazdırırsın
Yazması olmayan adama.
Yürümez sokaklarında, şaha kalkar ayaklar,
Gıdıklar göbeğini kırlangıçlar, martılar,
İstanbul diyesiymiş diller,
İstanbul'u duyuyormuş kulaklar,
Busenin hayaliyle kabarmadan meraklar,
Kırıp camı, kırıp pencereyi
Ah! O gece kaçırmalıydım seni.
Baban uyurken çardakta
Dudakların kalmış bardakta
Kırıp camı, kırıp pencereyi
Ah! O gece kaçırmalıydım seni.
Bırakmadılar bana seni,
Artık arasan da bulamazsın beni,
Göğsümü aralamış arıyordum içinde seni,
Mutlak; ilahi duymuş olacak sesimi,
Ansızın ölüp, toprağa düştüm.
Sonra külden aleve dönüştüm.
Rahimden, Rahmanürrahim'e eriştim de;*

*Telgrafa tel olup,
Buharlaşıp yel olup,
Bir Fatih'e vahy olup,
Döndüm eski yerime.
Susmasın diye minarelerin,
Sana müjdesi var ilahilerin,
İşte; bin kişi istedi.
Bir kişi aldı.
Sandılar ki Türk,
Kolay adamdı.
İzniyle meleklerin,
Yerde kalmadı
Kelamı peygamberin.
Ve yetim kalmadı
Göğün göğsünü
Emen minarelerin.*

*Güzelliğe dair;
Her kelimada mühürsün.
Yaşamış mıdır ki insan
Seni görmeden, ölsün.*

Zira bana zevktir
Aşk suyunda boğulmak,
Lakin yâri gama koymasın
Âşığıyla tanışmak.
Sen saçlarında laleler;
Sadabad'da raks ederken her gece,
Semanda sema eden
Beyaz güvercinlerin
Gönlümden bir od düşüp
Tutuştı etekleri.
Bir derûnî aşk-ı muhabbetin
Üstüne cesaret üfleyip,
Tutuşturup meşalesini,
Ta ciğerimi koyar gibi ortaya,
Senden derlediğim kanayan güllerimin
Dindirmeye yangınını,
Nice zulümle,
İnce ince,
Alıp gözümünden yaşımı,
Akıtığı azgın göğsüne Marmara'nın
Daldırıp başımı,
Beni kahreden sonunda
Her gecenin,
Yüzdürdüm bir kokulu düşüncenin,
Kağıttan gemilerini.
Sen öyle deliksiz
Sallan diye beşiğinde
Ben, bir ben bilirim,
Amansız dermansız geceleri

Ölümün eşiğinde.
Çünkü; aşk İstanbulludur.
Çok kere kandırır,
Yok yere yandırır adamı.

Sonsuz gökyüzü bile
Senden alırken ilhamını,
Senle doymak mümkün ama
Sana doymak ne mümkün.

Uzanmış bir inci gerdanlık
Boydan boya üstüne.
Hayır getirmemiş hiç kimseye,
Gül koklamak senin üstüne.

Şahlanıp deli yüreğim
Yedi tepeni bir bir aştı da,
Hilal çehre üstünde
Bir çatık kaş görünce karşıda,
Artık sevgilinin kalbinin fethi
Neye yarardı.
O şimdi, kuş konmaz kervan geçmez
Bir kibirden duvardı.
Efsunlu sözleriyle cihanı kendine bağladı.
Sevgili değil kendine;
Her dem zulmüne sadık
Bir tunç aradı.
Nâçar âşıklarının ahı tutunca
Tahtı yıkılmaz sandı.
Takılıp peşine
Tufanda gibi amansız

*Bir meçhul zamandan gelip zamansız
Dönülmez seferde gibi ayaklarım
Alıp başını bu diyardan
Neden götürmez beni.
Dayanmak sırtını
Bir kağıttan kaleye,
Ve dayanmak
Kâğıtlar dolusu
Bu tükenmez çileye,
Sevgilinin güpegündüz
İhanetini görmek gibi zordur.
İstiyorsan mutluluğu
Doldur kadehi doldur.
Değil mi ki aşk İstanbulludur;
Ayrılıklara sonuna kadar açık
Kavuşmalara ebediyen kapalıdır yolları...*

*Gel inkâr etme sevgili.
Her dem kor gibi sıcak,
Uğrunda âlem di yakacak,
Velhâsılı kelam ancak ve ancak,
Benim aşkımdır yaşatan seni...*

Aysun ADATEPE
Fatih Kız Lisesi / 12 Sos. B Sınıfı

istanbul'u soluyoruz

*Sevgiler; kâğıttan gemi yapılmış bırakılmış denizlere,
Yavaş yavaş serpilmiş aslında bu hasret yüreklere,
İncilen kalpler yerleşmiş, şu kocaman şehre.
Adına, nice nice masallar yazılmış,*

*Bazen kırılan bir kalbi, bazen mutluluğu anımsatmış,
Arka sokaklardaki kavgalara,
Sevgilinin hikâyesine şahit kalmış.
Ve yine bir akşam...
Sokaklar, yavaşça sessizliğin içinde kaybolmuş,
Lambalardan süzülen ışık; bir o yana bir bu yana savrulmuş.
Bir ben kalmışım, bir de yalnızlığım.
İstanbul'u izliyoruz, o siyahın içinden gelen mehtabı.
Neler söylüyor, neler anlatıyor bu masum gece,
Bazen avaz avaz susuyor, bazen döküyor içini işte böyle.
Ağlıyor yine, yanakları ıslanmış baksana şehrimin,
O dar sokaklarına anlatamadığı bir derdi varmışçasına,
İnliyor... çok şey söylüyor, kimse sesini duymuyor matemini.
Siyahları çekince şehrimin gökyüzü üzerine,
Sessizce "hoş geldin" diyor insan,
İçinde yer etmiş kederli misafire.*

*Oturup bir camın önüne, hem izleyip hem dertleşiyor.
İnsanlar işte o zaman, işte tam o zaman!
Tek derdinin eskiden olduğu gibi,
Yalancı bir elma şekeri olmasını istiyor.
Her şeyden sıyrılıp sadece İstanbul'a sığınmak...
Onun yağmurunda ağlayıp onun sabahıyla umutlanmak.
Ve işte bir sabah daha olmuş...
Pencereden yansıyan ışığıyla,
Günüme masum bir mutluluk savrulmuş,
Ve tüm kederlere, 8tüm hüznümlere rağmen içine bir not koymuş.
"GÜNAYDIN KOCA ŞEHİR BU GÜNDE SENİ
SOLUYORUZ..."*

Başak ÖZCAN

Maltepe Anadolu İmam Hatip Lisesi 9-E Sınıfı

istanbul

*Seyreder seyre değer güzellikleri anbean,
Kalın bir g zl k camının ardından
Tam kurulmuŐken banka keyifle, bir edayla
Styrılır düŐlerinden aniden bir sedayla
Sesin geldiği yöne merakla döner
K Ő k bir  ocuk görür, önünde mendiller..
Keder yüzüne işlenmiş milim milim
Elinde eskimiŐ, yıpranmış bir kilim
 zerine mi alır soğukta, altına mı serer
Bitti mi sattıkları, mutluluktan gülümser.
Okur muydu, kim bilir belki Şair olurdu
İstanbul için   beş sayfa o doldururdu.
Kalkıp oturduğu banktan yürümeye başladı.
Büyükten daha büyük olmalı Şehrin adı,
Zihni yeni bir lakap bulmak isterken Şehre,
Gözünde canlandı birŐey, benzeyen koca nehre
Simsiyah bir su üstünde binlerce gemi,
Gitmek isteyeniyi engelliyordu başka biri!
YetiŐmek telaŐında, kimi çoktan geç kalmış
Akarsular yerini bu koca yollar almış.
“Şairler ilhamını senden alır ey Şehir!
“Taşı toprağı altın” sözünü duyan gelir...”*

*Yolculuğun başında ilk drtlg bitirip
Bir demli çay istedi, küçük dkkna girip
Dizlerini bükerek oturup tabureye,
Gözlerini çevirdi raftaki tozlu neye.
“Neyzenler besteler ruhunun heybetini
Yeni, eskidir sende; nice eskiler yeni...”
Karaladı bir dörtlük çayını yudumlarken,
Saatine göz attı, düşündü vakit erken...
Vaktinde varacaksan varmak istediğine,
Erken de olsa yola çıkmalı bu Şehirde.
Yüksek yüksek binaların arasından geçerek,
Gireceği sokakları tesadüfen seçerek,
Bir meydana ulaştı, sanki burası mahşer
Değil adım atmaya, durmaya bile yok yer!
Meydanın her köşesinde bir Őeyler satılıyor,
Birkaç nefeslik yeri bulanlar atılıyor...
“Uzun kuleler sarmış durmuş dört yanı
Mahşere sığdır anca bu kadar çok insanı...”
Bir dörtlük daha dökülürken dilinden,
Bir soru yankılandı aklında: Neden?
Bunca insan, dost düşman, ağabey kardeş...
Pervaneymiş de sanki görmüş ateş
Gibi koşuyorlar bu Şehrin toprağına,
Sonra da düşüyorlar İstanbul’un ağına
“Bahçeler vardır lale, yasemin, sümbül
Olmasa bahçe, olmaz içinde tek bir gl...”*

*Başladı yeni baştan son dÖrtlük bittiğinde
Bir tomuruk gibi açan şiir zihninde.
“Şairler ilhamını senden alır ey şehir!
“Taşı toprağı altın” sözünü duyan gelir,
Bir umutla koyulurlar yollara
Kimi ekmek derdinde, kimi güzel bir şiir
Neyzenler besteleri ruhunun heybetini
Yeni eskidir sende, nice eskiler yeni...
İstanbul’u çal neyzen, yüreğimize şenlensin
Alıp yedi tepesinde dolaştır dinleyeni!
Uzun kuleler sarmış durmuş dört yanı
Mahşere sığdır anca bu kadar çok insanı
Şairi, neyzeni, İstanbul’u seveni, sevmeyeni
Bir parça koymuş içine, kendisinden bir anı
Bahçeler vardır: lale, yasemin, sümbül
Olmasa bahçe olmaz içinde tek bir gül!
Dünya büyük bir bahçe, içinde oynadığım
Bahçeyi bahçe yapan gülün adı: İstanbul...”*

Vildan TAVUKÇU

E.C.A Elginkan Anadolu Lisesi 11 TM/C Sınıfı

şehr-i gülendam

*O fecrin afakında, tutsak ey şehr-i hüzn!
Bizans surları bedbaht, sen hürriyete bürün*

*O tutkun aslanların, mahzun hayali sendin
Sen ki; asırlar önce, müjdelenen şehirdin*

*İçinde yaşayanı; lale, sümbül, manolya
Kavrulur nar içinde, yaşanan onca hülya!*

*Eyüp'teki makbere, billur nuru kondursam
Uçtuğum her diyarda, Eyyüb'ünü şakısam*

*Yedikule'den hurçın Anka olup kurtuldum;
Boğaz'ında yıkanan, kuğulara tutuldum*

*Yetmez bu efsunluğa, tutulur narin dilim
Revnaklı şehirler var, ben tek seni bilirim*

*Engin deryalarında, süzülse gönül kuşum
Der: "Bu en güzel rüyam, budur benim huzurum."*

*Efsunkâr güzellikler; her paren donatılmış
Cennetten bahçe diye, kâinata satılmış*

*Yapraklarda esinti -bekler şu aciz ruhum-
Senin sinende esen, l/al poyraza vuruldum*

*Gurub vakti gelip de, diz çökerse Fatih'in
Ben ki; o Fatih'inin, hür kıldığı köleyim!*

*Kadem bastığı gündür, ağlar hâlâ İstanbul!
Kır atunun tozunda, gizemli manayı bul*

*Eşk imiş gözlerinden toprağa düşen name
Lebünunda ıslanan, şu pervasız hengâme!*

*Ehl-i aşk sahralarda; yâridir kum ve toprak
Seni görsele de bir; çöllerde nalân yaprak!*

*Zülfüne takındığın; minaredir pembe gül
Arş'a değer mabedin, nasıl ötmesin bülbül?*

*Yükselen kubbelere, benim asrundan bir bak!
Döktüğün incilerden, sönuverir bu şafak...*

Hüseyin Üsâme KOZ

Büyükçekmece Recep Güngör Lisesi 9/D Sınıfı

bu gece istanbul

*Bir ayaz dolanır az öteden geceme
Bulutlar altında bir gece
Gece senin, sen benim misin İstanbul?
Sokaklar üşür, kaldırımlar üşür, cehennemler üşür İstanbul...
Umutsuz bir hüznün çöker üstüme
Hüznüme şahit kalır boş kalan sokakların
Benim için mi ağlar gökyüzü, içini sana mı döker,
Zeytin karası gözlerin nemli mi kalır bu gece de?
Ey, gözlerinin karasına bile umut bağladığım şehir;
Nemli kalan sokakların ısıtır içimi
Bağrında yatan evsizlerin umudu titretir beni
Senin nefesine hasret hüznüm üşütür beni ancak
Umudum tükenir
Uzaklarına yorgun sabrım tükenir...
Ey, benim yıldız kokan yakamaz saklı şehrim
Sensiz geçirdiğim her günün girdabında
Ruhum sana koşar:
Ben yine, uzaklar katıyorken uzaklarıma sen;
Bekle beni sevgilim, İstanbul'um bekle beni sana dönüyorum...*

Hamit GÖRGİN
Şişli Yunus Emre Lisesi / 10 Sos.CE Sınıfı İSTANBUL

istanbul

Bir duygu seli yaşanır Haydarpaşa Gari'nda

Bir yanda

Kirpiğinin ucundaki yaşlarla

Uğurlarsın gideni

Bir yanda

Aceleci bir vapur bekler

Telaş içinde geleni

Sonsuz bir güzellik seyredilir

Merdivenlerinde garın

Gölgesinde dinlenilir

Bu muhteşem yapının

Gözlerin uzun uzun Sarayburnu'nda dolaşır

Manzarayı tüm güzelliğiyle içine hapsedersin

Topkapı'da, Dolmabahçe'de hislerin yoğunlaşır

O güzel saraylarda sultan olmak istersin

İçin titrer, huzur içinde kalırsın

Dualarla dolaşırken camilerini

Yüreğinle birlikte açarsın

Yeni Cami'de Tanrı'ya ellerini

Işıl Işıldır kuyumcular Kapalıçarşı'da

Bilemezsin hangi güzelliği seçeceğini

Kaybolursun parıldayan bakırcılarda

Kestiremezsin ne yöne gideceğini

Mısır Çarşısı'nda

*Baharat kokusuyla dolar tüm için
Değişik hâllere bürünürsün
Mistik duygularla tütsülenir benliğin*

Burcu burcu bir tarihte yürürsün

*Bir tepeden seyredersin bazen
Sisler içinde kaybolan İstanbul'u
Hüzünlü bir şarkı gibi çıkmaz gönülden
Her yer sihirli, her yer buğulu*

*Rengârenk lalelerle dans edersin
Bir bahar sabahı Emirgan'da.
Kim bilir ne hayaller düşlersin
İçtiğin sıcak bir çayda.*

*Giden sevgiliyi uğurlar gibi seyredersin
Çamlıca'da güneşin batışını.
Büyülenmiş gibi öyle beklersin
Güzelliğinden alaamazsın hiç bakışını.
İstanbul'un her hâlini seversin.*

*Birinci kolyedir Boğaz Köprüsü.
Seyredersin İstanbul'un
Anadolu'sunu, Avrupa'sını.
Kucaklamak istersin âdeta*

*Her iki yakasını
İlk bir rüzgâr getirir
İki yakanın düet şarkısını.*

*Yıllarca ne masallar ne rüyalar süsledin.
Her köşende başka dünyalar gizledin*

*Brakıp gidilmezsin vazgeçilmezsin asla
Anlatılmaz güzelliğın eşin yoktur dünyada.
Kaç seneler beklendi sana kavuşmak için
Ne yiğitler can verdi seninle olmak için
Ne şarkılar söylendi, ne şiirler yazıldı
Her dönem kucağında ne sevgiler yaşandı.*

*Neye baksam, nereye gitsem
Hep seni özlüyorum.
Kapansam toprağına öpsem öpsem diyorum
Hiç bitmez bu hasretin ta içten söylüyorum
İstanbul seni çok seviyorum.*

İpek Sıla ERDİNÇ

Habire Yahşi Anadolu Lisesi 12/D Sınıfı

büyülenerek büyüdüğüme

*Geçen günlerin en iyi dert ortağı, en iyi dinleyicisi,
Zifiri karanlıkların ardından,
Muhteşem beyazlıkların çıkabileceğini
Pes etmeden, defalarca gösteren sevgili.
Sen, nefesinde en çok hayat bulunan şehir.
Sevda için tutulan papatya fallarının mezarı,
Ve yine bütün mutlulukların anası, atası...*

*En çok bekletilen, en çok beklenen,
Denizinin kokusunu duyabilmek için,
Ömrümün geri kalanını feda edebileceğim sevgili.
Günlerdir aç gibisin, bir kuru ekmeğe muhtaç gibi.
Gün geçtikçe, yıkık altında kalan bir depremzede gibisin,
Bağürmek istiyorsun ama sesin çıkmıyor.
Maganda kurşununa kurban gitmiş bir masum gibisin
Söyleyecek onca şey varken bir anda susuyorsun,
Hatta susmaya mahkum bırakılıyorsun...
Hani nerde yorulup kendimi bıraktığımda,
Beni ayağa kaldıran sessiz sokakların, caddelerin?
Yıkılmaya mahkum mu oldu sevdalarımızı yazdığımız tahta bankların?*

*Sönmeye başladı yıldızların tek tek.
Yarım kalan cümlelerin tekrarını yaparak yaşamak kaldı senden geriye...
Ama sen yine de dayan!..
İçine akıttığın gözyaşların incitmesin hayat bağladığım bakışlarını...
Sen, sende sevilen; sen, seninle sevilensin...
Gözü yaşlım, boynu büküğüm... İstanbul'um!..*

Zeynep Kayıkcıoğlu
Şefkat Koleji / AL-11 / TM-C Sınıfı

mesela

*Adalardan başlayacaksın İstanbul'a
Eski İstanbul'u yaşayacaksın önce
Faytonla gezeceksin mesela sevgilinle.
O manzarayı göreceksin
Bir iç çekeceksin vay be diyeceksin!
Sonra;
Vapurda martılara simit atacaksın
Denizin kokusunu hissederken güneş tenini yakacak huzurla.
Kız Kulesi selamlayacak seni Boğaz'da.
Sola baktığında göreceksin, hissedeceksin tarihi duyularında.
Sultan Ahmet'te ezan dinleyeceksin mesela
Ayasofya'ya gireceksin, başın dönecek orada.
Yürüyeceksin hafif bir yorgunlukla,
Kapalıçarşı'nın tozunu yutmaya
İşte İstanbul orada
Sonra;
Çıkacaksın Galata'ya
İlk uçmayı düşüneceksin.
Bildiğin gittiğin yerleri sayacaksın tek tek parmağınla,
Kahveni içerken,
Bir iç daha çekeceksin vay be diyeceksin!
Rumeli'yi göreceksin
O surları gezeceksin usulca, eski bir Türk filmi tadında.
Günü İstiklal'de bitireceksin.*

*O, kalabalıkta yürüyeceksin, ayağına basacaklar, omuz atacaklar.
Dilenciler peşinden koşacak.
Yürürken bir ses duyacaksın uzaktan hoş gelecek,
Bakacaksın bir köşede iki adam,
Biri çalar, biri söyler
Cebinde bozuk para varsa kutuya atıp geçeceksin.
Yanından tramvay geçecek.
Arkasına takılan çocukları göreceksin.
Keşke çocuk olsam diyeceksin.
Ve evine gideceksin,
Fatih'e dua edeceksin.*

Oğuzhan ALTUNTAŞ

Mehmet Pırsak Lisesi / 12 FEN/A Sınıfı

istanbul ve aşk

... Ve sen;

İstanbul içinde küçük bir nefes...

Yabani dağ nergislerinin baş döndüren kokusu misali;

Ciğerime dolan umudum...

Ve attığım her adımda başımın üstünde açılan gökyüzü

Islıklarla vapurlar geçerken Eminönü – Üsküdar arası,

Bir martının eşlik eden yolculuğundasın .

Yaşamın kıyısından özüme akan sular misali

Tüm benliğimi saran özgürlük adına,

Gökyüzüne hasret nergisler hatıranı,

Toprak adına , güneş hatıranı

Adını umut ve aşk koydum,

İstanbul adına.

Sevcan TARAKÇI

Rüştü Akın Anadolu Meslek Lisesi 10-B Sınıfı

istanbul'da yürümek

*Bazen tabiatının sıcaklığıyla üşümek,
Bazen de şehrin yorgunluğuyla dinlenmektir;
İstanbul'da yürümek...*

*Sokak direkleriyle bir dansa,
Kaldırım taşlarıyla bir şarkıya eşlik etmektir;
İstanbul'da yürümek...*

*Martısıyla denizine, kargasıyla geçmişine uçmak,
Serçesiyle çınarlarına yuva kurmaktır;
İstanbul'da yürümek...*

*Yedi tepesinden güneşiyle doğmak,
Deniziyle mehtabında dolaşmaktır;
İstanbul'da yürümek...*

*Sabah başlayıp gece biten sesine kulak vermek,
Gece gündüz şehrin güzelliğine şahit olmaktır;
İstanbul'da yürümek...*

*Yağmurdan sonraki toprak kokusunu almak,
Ağaçların ince fısıltısını duymaktır;
İstanbul'da yürümek...*

*Kimi zaman kalabalığında yalnız kalmak,
Kimi zaman insanların arasında kaybolmaktır;
İstanbul'da yürümek...*

*Aşıklarıyla kalbinin ritmini tutmak,
Boğazında birkaç adımla heyecanını yatıştırmaktır;
İstanbul'da yürümek...*

*Esnafının türküsüne, komşusunun sohbetine,
İşçisinin, memurunun, çalışanının tebessümüne katılmaktır;
İstanbul'da yürümek...*

*Medeniyetleriyle tarihine iz bırakmak,
Tarihiyle toprağına karışıp altın olmaktır;
İstanbul'da yürümek...*

Seyfullah SAĞLAM
Haydarpaşa Anadolu Teknik Lisesi 11-K Sınıfı

ayrılma vakti istanbul

*Gölgelerin ardındayız ikimiz de
Parıltıların arkasındaki karanlığın iki ortağıyız.
Saçılan mutlulukların kırık dökük kahramanları...
Dağılan hayallerin toz bulutları arasındayım.
Her yağdığında sokaklarını kirletiyor yalnızlığım
Yüzümdeki vurgunların izlerinde senin resmin, kaybolup giden
fasullarda senin sesin
Dalgalarında savrulan ihanetlerde onun adı
Bizi bizden ayıran masum iki gözyaşı, iki küçük aşığın hayal
kırıklıkları
Ayrılma vakti artık İstanbul.*

*Kopup giden gözlerimde son anı oluyor vedan
Avuçlarımdan kayan sevdanın birkaç mısralık şiiri oluyor, susayan
yaram
Sonbahar yağmurların alıp götürüyor yüreğimdeki izleri
O izler kalbimdeki mihraplarda hapsoluyor.
Dualar ediyorum Tanrıma, kurtar beni bu acı girdaptan, ey Yaratan!
Boğazından düşüp kaybolmama izin verme Ey İstanbul!
Kuru bir sevdanın ıslak yollarında kayıp düşmemi ona sor.
Galata Kulesi'nden gök kubbene son bakışımı,
Yedi tependen ardına saklanan güneşindeki son kıvılcımı,
Çileler içinde, mum olup eriyen deha yüreğimin aciz kollarını,
Sebepsiz ayrılan memnuniyetsiz ümitlerimin son durağını,
Hesabını, yüreğine kılıç misali saplarcasına, ona sor.*

*Ah dostum şehir, bana bu gönül düşmanınun resimlerini ver, yansın.
Caddelerinin her bir köşesinde, acı anılardan geriye kalan veryansın.
Bakma bana öyle, bırak, tüm yaşananlar içimde bir bir kanasın.
Cenk var hatıralarımda, her biri, bir bir yansın.*

*Sirenler çalıyor, aklımın her bir köşesinde isyan...
Vapur bacalarından nefret soluyan şehrin attığı siyah duman,
Yavaş yavaş kaçıyorum dayanılmaz karartının koynundan,
Ayrılma vakti, ey gönül şehri, İstanbul.*

Alper YILMAZ

Habire Yahşi Anadolu Lisesi 11-H Sınıfı

sırrında saklı yalnızlığım

*Bu gece yine ay saklamış yüzünü...
Parça parça dağıtmış yedi tepeye hüznünü...
Boğaz'dan geçen bir vapurdu yalnızlığım...
Ben İstanbul gibi sevmiştim oysa seni...
Demir atamasam da duruşunu sevmiştim iskelelerinin...
Marmara açıklarında bir adaydı yalnızlığım...
Kimi zaman Kınalı gibi ıssız ve sakin...
Kimi zamansa Heybeli'ydim.. Telaşlı... Bir o kadar yorgun...
Ben İstanbul gibi sevmiştim oysa seni...
Mevsim normallerinin çok üstündeydi hep iklimin...
Sonbahar'da açan yalancı bir güneşti gülüşün...
Ve yazın ortasında yağan bir yağmurdu öpüşün...
Rumeli yakınlarında kırık dökük bir hisardı yalnızlığım...
Ve ben İstanbul gibi sevmiştim seni...
Sen yoktun! Yokluğun vardı geceleri.
Herkes biraz yabancı, herkes biraz yalancıydı...
Ve bir şehre çok benzerdi gözlerinin karanlığı...
Adın İstanbul'du senin...
Bir silüetten ibaretti varlığını...
Adın İstanbul'du ve sende saklıydı yalnızlığım...*

Müberra GÜZEL

Yunus Emre Anadolu Tic. Mes. ve Tic. Mes. Lis. -D Sınıfı

istanbul

*Altından minareler gökyüzünün saltanatı olmuş.
Derinden bir mana tarihin satır aralarında...
Çeşit çeşit insanlar süzülürken cami avlusunda,
Bir ses, edalı, biraz da hüznü ağıtlıymuş.
Konuk olmuş kuşlar yıldızlı şadırvanlara.
Ve sen İstanbul, susturmuşsun çığlıklarını.
Hayâsızca bir keder dolarken içime,
Siliveriyorsun ruhuma meydan okuyan karanlığı.
Balıkçıların bir umutla salladıkları oltalar,
Galata kenarına ilişmiş yabancı yüzler,
Geçmişini aramaya çıkmış bir seyyah gibi.
Yabancı kelimeler, çözemediğim bakışlar...
Bir yabancıнын gözlerinde parıldıyor İstanbul.
Soğukta üşüyen simitçilerin ekmek derdi,
“İstanbul bir başka” derken mutlu gözleri.
İçine işleyen matem, dalgalarla vurur karalara.
Gemilerin durmadan karşıya taşıdığı insanlar...
Bir de gökyüzünde cıvıldaşan martıların sesi.
Ah be İstanbul! Üzerine kaç şiir yazılmış bilir misin?
Kaç kişinin gözyaşıyken, kaç kişinin mutluluğu olsun?
Yükseklerden izlemek seni, geçmişle bütünleşmek...
Padişahların asırlık yarışları, masalları senin için.
Hava soğuk, üşüyor ellerim, kalbim sığ, yamaçta hayallerim.
Donuklaşmış yüzlere bir umuttur adın.
İstanbul Boğazı'nda saçları dağılmış sefil kadın.
Yutmuşsun gözyaşlarını ve esirliğini.
Gözümde koca bir dünyasın “sen”
İstanbul, İstanbul Fatih'imın güzel kızı!
Bir dünyasın sen, geçmişten gelen sonsuza giden...*

Ebru İMER

Halkalı Mehmet Akif Ersoy Lisesi 11-C 1389

istanbul rüyası

Üç yüz bin yıl önce Yarımburgaz denen bir yerde,
Üç beş tane hane, birkaç çanak ve de çömlek...
Tam o anda giyiyorum ışıktan bir gömlek;
Kayboluyor Yarımburgaz birkaç saniye içinde.

Gece üç suları
Çanakların yerini kilise çanları almış,
Hanelerin yerinde Byzantium esmekte.
İmparator tahtında bir hayli sıkıntılı;
Constantin gelmiş kaptıya dayanmış.

Hipodromlar, sarnıçlar derken;
Gece beş sularında
Önce Galata sonra Ayasofya yükselirken,
Buluğa eriyor Constantinopolis usulca.

Öğle vakti, hava bulutlu ve de puslu.
Boram boram ölüm kokuyor.
Ak gerdanı al gerdan olmuş, İstanbul...
Haçlılar -katiller- mazesini arıyor.
Olan İstanbul'a -maktüleye- oluyor.

*Bir curcunadır sarmış İstanbul'u ikinci vakti.
Şehri sarmış kocaman bir ordu, önlerinde Fatih.
Yirmi dokuzuncusu bu ama öncekilerinden bol.
Çok geçmeden çan seslerinin yerini ezan sesi alıyor,
Kulağına fısıldanıyor sanki Constantin'in; İslambol!*

*Akşamüzeri on altı sularında Ayasofya açılıyor,
Yalnızım diyor ve bir yoldaş istiyor.
Sultan Ahmet anlıyor, söylüyor Sedefkâra;
Sultanahmet dikiliyor Ayasofya'yla yan yana.
Saat on yediyi yeni geçmiş İstanbul renk cümbüşü.
Kırmızı, sarı, siyah rengârenk laleler bir sürü.
Öyle bir devirde halk refah içinde.
İğreti bir tebessüm İstanbul'un yüzünde.*

*İstanbul'un boynu bükük, mağrur, susuyor.
Eller el atmış İstanbul'a boğazından sıkıyor.
Başkent Ankara olmuş, İstanbul'u savunuyor.
Asırlık unvanını kaybederken İstanbul,
Özgürlüğüne kavuşuyor.*

*Saat yirmiye az kala;
Bir köprü beliriveriyor ak gerdanında.
İstanbul'un dört bir yanında
Gökdelenler yükseliyor yırtarcasına.*

*Uyanıyorum uykumdan saate bakıyorum.
Yirmiye on bir geçiyor; bir gündür uyuyorum.
İstanbul gülümsüyor pencerenin ardından.
“Acaba” diyorum haber etmiş midir rüyamdan?*

*Koşuyorum pencereye, kavuşmak için şehre.
Kaldığım yerden devam etmek için belki de!
Yalılar bana bakıyor, gülümsüyor Marmara.
Vapurlar “Hoş geldin” diyor başıra başıra.*

*İstanbul... Güzel bir kız gibi, hayallere konu.
Her şeyiyle modern, tarih kokulu.
Her şeyiyle zengin, evsizleriyle bile.
Her şeyiyle güzel, bir o kadar da yüce.
Her şeyiyle rüya, gerçeklerle dolu.*

İbrahim TOPRAK
İstanbul Atatürk Fen Lisesi 11-A Sınıfı

ah istanbul

*Nice sevdalar gizlidir yüreğinde İstanbul
Çoğu ayrılıkla bitmiş, nice sevdalar.
Bir deniz kıyısında, bir bankın kenarında,
Belki bir martı kanadında izler taşır İstanbul
Nice sevdalar gizlidir yüreğinde ah İstanbul!*

*Nice ahlar gizlidir rüzgârında İstanbul
Çoğu nefretle söyleniş, nice ahlar!
Bir çaresizliğin sonunda, bir yalnızlığın ardında
Belki bir gözyaşında izler taşır İstanbul
Nice ahlar gizlidir rüzgârında ah İstanbul!*

*Nice tarih gizlidir sınırlarında İstanbul
Çoğu asırlardır ayakta, nice tarih
Bir Çemberlitaş hamamında, bir Dikilitaş anıtında,
Belki bir Kıztaşı sütununda izler taşır İstanbul
Nice tarih gizlidir sınırlarında ah İstanbul!*

*Nice dualar gizlidir gökyüzünde İstanbul
Bir rüyanın sonunda, bir gecenin ardında
Belki bir sabah ezanında izler taşır İstanbul
Nice dualar gizlidir gökyüzünde ah İstanbul!*

*Nice kokular gizlidir esen yellerinde İstanbul
Çoğu sana has, nice kokular
Bir yosun kokusu Tarabya'da, bir baharat kokusu Mısır Çarşısı'nda
Belki bir balık-ekmek kokusu Karaköy'de, izler taşır İstanbul
Nice kokular gizlidir esen yellerinde ah İstanbul!*

*Nice inançlar gizlidir uygarlıklarında İstanbul
Çoğu dileklerle adanmış, nice inançlar
Bir Ayasofya kapısında, bir Sultanahmet mihrabında
Belki Fatih cami avlusunda izler taşır İstanbul
Nice inançlar gizlidir uygarlıklarında ah İstanbul!*

*Nice güzellikler gizlidir ihtişamında İstanbul
Çoğu hayranlık uyandırmış nice güzellikler
Bir Piyerloti tepesinde, bir Eyüp Sultan bayramında
Belki bir Dolmabahçe Sarayı'nda izler taşır İstanbul
Nice güzellikler gizlidir ihtişamında ah İstanbul!*

*Nice umutlar gizlidir. "Altın taşın ve toprağında" İstanbul
Çoğu hüsrarla bitmiş, nice umutlar
Bir iş umudunda, bir aş umudunda
Belki bir emeğin karşılığında izler taşır İstanbul
Nice umutlar gizlidir. "Altın taşın ve toprağında" Ah İstanbul!*

Merve MERT
Silivri Özel Balkan Lisesi / 11 TM Sınıfı

sıra sende istanbul

*Ben bir şehir büyüttüm düşlerimde.
Ağaçtan düşen kuru yapraklarda yeşerttim onu.
Bir ucu yeşil kalmış, diğeri sararmıştı yaprağın
Ve kahveler... Açık kahveler... Dans eden koyu kahveler;
Birbirine karışırken kırk yıllık hatırı kalmış kahveler;
Suretini yudumladım düşlerimde yaprağın...*

*Ben bir şehir büyüttüm ellerimde.
Yas tutuyor dediğiniz grileri sildikçe
Basıp geçmekten kör olmuş renklere rastladım.
Yaşlı Kız Kulesi'nin sepetine genç bir yürek bıraktım,
Mor mavi bulutlar saldım üzerine.
Bakıp bakıp görsün istedim.
Bakıp görsün...
Ve yine baksın diye.*

*Ben bir şehir büyüttüm gözlerimde.
Baktığınız yer farklıydı gördüklerimden,
Gördükleriniz, henüz göremedikleriniz kadardı.
Her gün sabah olmuyordu, güneş göz kırptıyordu her sabah
Ve akşam, deniz kenarındaysa akşamı bana.
Siz hiç bilmediniz, ben bir şehri yan tutup attım,
Üç kere sektirdim rıhtımın ortasında.*

*Ben bir şehir uçurdum avuçlarımdan.
Siz yanlış tanımışsınız,
Simit kuşu değildi kıyısına tüneyen martılar.
Deniz yalnızlıktan ürkmecin diye atarlardı keskin çığlıklar.
Bir gözleri geminin kokusu sinmiş köpüklerde,
Diğeri ağlamış, gözü aşklı güvertede.
Ve ben onlara bir avuç hayal kırıntısı fırlattım,
Boğaz Köprüsü kadar bir gülümseyiş...
Bir benim üzerimden geçtiler, bir ben altlarında kaldım...*

*Ben bir şehir duydum satırlarda.
Onu dinleyerek uyudum, açtım gözlerimi ona uyanarak.
Baktım, döküldü ağaçtan yine bir kuru yaprak.
Yine birbirine karıştı hatırı kahvelerin,
Gülüşlerin içine ürkek deniz sesleri karıştı;
Çığlığı duyuldu martuların...
Galata'nın ışıkları altından uzun uzun el salladım...
Bir geminin boğuk sesi çarptı uzaklara:
"Git ve göz kırpan güneşi bul."
Ben küçük bir çocuğum, büyüt beni İstanbul...*

Ayşe Dilan SALKAYA
Ataköy Cumhuriyet Anadolu Lisesi 11-F Sınıfı

istanbul'un renkleri

*İlkbahar yazla, sonbahar kışla,
Lodos poyrazla yarıştır İstanbul'da.
Çamlıca erguvan kokan saçlarını,
Bırakmış suskun esen rüzgârlara.
Yeşilköy üstlerindeki hüzünlü balıkçılar,
Masallar anlatıyor yıldızlı dalgalara.
Adalardan gelen fayton sesi
Yankılanıyor usulca boğazda.
Günün her saatinde farklı kıyafetler
Giyip çıkarıyor Eyüp sırtları.
Ne Fatih'ler, Kanuni'ler görmüş,
Selama duruyor koca Topkapı.
Sakin, coşkun ve buram buram
Tarih kokuyor İstanbul surları.
Aleksandre, Estefonye, Konstantinopolis...
Daha ne isimlerle anılmış
Şehirlerin sultanı.
Salacak'tan salmış kendini
Kâğıt gemi üzerindeki
Mutlu âşıklar gibi Kız Kulesi.
Denizde oynayan çocuklar misali,
Şarkılar söylüyor vapur sesleri.
Mor salkımlı, kadife perdeli
Soğukçeşme'nin rengârenk sakinleri...
İşte, işte orada oturmuş yine
Boğaz'da süzülen martılarla
Sohbete koyulmuş
İstanbul'un yeditepesi...*

SEMA DUNAKGÖREN

Çatalca Kestanelik Çok Programlı Lisesi / 11 TM-A Sınıfı

şiiiriii iiiiii

*Ellerim Adalar,
Bakışlarım Üsküdar,
Gözlerim Çamlıca,
Avuçlarım Sultanahmet,
Kalemim Topkapı,
Şiiiriii İstanbul..
Ey âşıkların sancılı şehri yâr İstanbul.
Leylâ'yı kıskandıran destanlar var.
Her mevsim Çamlıca'da.
İnce belli bardaktaki çayla yudumlanırken simit
Her cebe sığabilecek hayeller var Üsküdar'da
Ruhlardaki siyah matem rüyadaki beyaz öykünün adıdır.
Haydarpaşa garındaki yalnızlık
Bir hüznü yaşıyorum İstanbul'da
Gökyüzünün mavisini umudun pembesine karıştırıyor Galta'da
İstanbul'un sırtındaki inişi çıkışlı yollarında
Baharat kokan Mısır Çarşısı'ndaki bağırışlar
Uyandırır beni martılarla olan bütünlüğümden
İstanbul'un en eski sahipleridir martılar.
Limandan kalkan vapur ıslatır kırıpklerimi
Binbir direkli Haliç akşamları dindirir beni
Kandil gecelerini mahyalarıyla fecre ulaştırandır ulu Süleymaniye*

*Elifelif esen rüzgârlarında Gülhane'de dalıyorum uykuya
Tatlı rüyam son bulur Topkapı'da cariyeler, sultanlar etrafımda.
Bir deli âşığının İstanbul,
Surlarınla, köprülerinle, camilerinle sar beni
Kanayan yaramın merhemi
İstanbul benim şehrim
Seninse derdin bam başka
Her şairle ayrı ayrı adın çıktığından bu yana...*

Nurbala AKINCI

Avcılar Mehmet Baydar Lisesi / 11-TM-D

altı ekim sabahı

*Bir martının kanatlarında uçmak gibidir.
İstanbul,
Özgürce...
Ve rüzgârın da uçup düşen sarı bir yaprak gibidir.
Şöyle içine çektin mi kokusunu,
Vazgeçilmezindir...
Hangi şair anlatabilmiştir ki onu
Kelimeler yetmiş midir buna...
Güneş tüm çıplaklığıyla vurdu mu yüzüne
Çocuklar gibi şendir.
Gece oldu mu bir o kadar sessiz
Küskün ve yorgun
Kaç savaş kaç yıkım gördü.
Doğdu,
Doğruldu kalktı ayağa
Bazen kötülerin yanında oldu
İyileri bulunca aldı kanatlarının altına
Korudu,
Korundu,*

*Kolladı ve kollandı
Yüzlerini hiç bilmediğimiz atalarımıza açtı evini
Bir zamanlar
Mavi gözlü dev bir adam geldi
Dalgalansın diye,
Ay ve yıldız göklerde...
Bu topraklarda,
Altı ekim sabahı ilan etti.
Doğduğu günü
Onu özgür bıraktı.
Ve ben!
Atamın gelip;
Bastığı bu toprakları
Nasıl bırakırım
Boğazı uzun uzun seyrettiği bu sahili bir daha
Görememeyi...
Nasıl göze alırım.
Yaşanır mı İstanbul'suz
İçinde onca sevdiğim
Özlemim varken...*

Şeyma KORKMAZ
Bayrampaşa Kız Teknik ve Meslek Lisesi 10-E Sınıfı

mücevher ruhlu istanbul

*Bazen alabildiğine İstanbul doluyorum
Büyülü yağmurları ıslatıyor hayallerimi
Tepeden bakan bir İstanbul'a
Selamlar, Galata Kulesi'ni Pierre Loti
Ayasofya'yı Sultanahmet'i görür uzaktan
Dik, uzun bir patikayla bekler şimdi beni*

*Bazen alabildiğine İstanbul doluyorum
Çiziyorum gün ışığında adaların resmini
Bir vapur yolculuğu istiyor ferahlığım
Masmavi denizin ortasında yapayalnız
Gökyüzünde yıldız, denizde yıldız
Birden tüm mahremiyetim oluveriyor İstanbul
Adalar denize, biz Adalar'a âşığız...*

*Bazen alabildiğine İstanbul doluyorum
Dört yanımı kaplıyor olağanüstülük
Aklımı alıp götürüyor bir sahil rüzgârı.
Balık ekmek ve bir de güzel bir yürüyüş
Değişilmezdi şimdi hiçbir şeye dünyada
Yeşilköy, bir tatil kasabası âdeta
Akdeniz'e Ege'ye götürüyor palmyeler
Göz bebeklerde ay, denizde yanması
Yalnız ona, İstanbul'uma bu denli yaklaşıyor*

*Bazen alabildiğine İstanbul doluyorum
Dalıyorum kül rengi bulutlarına güz günlerinin
Kimden çaldın bu güzelliği İstanbul?
Sütunları kar beyaz Dolmabahçe'nin
Atamın izlerini taşıyorsun İstanbul
Taksim'in arka yüzü
Birbirine tutkuyla tutunmuş dar sokaklar
Kapalıçarşı, tarihin bilindik yüzü
Orada sevgiyle işlenir tüm paçalar...*

*Bazen alabildiğine İstanbul oluyorum
Büsbütün unutuyorum tasamı, derdimi
İstanbul'da karışmak istiyorum maziye
Boram boram yalnızlık kokan Rumeli'mde
Efsanevi manzaraya kapılıyorum
İnceden yağın yağmur yıkıyor sokaklarımı
Fethetmek istiyorum ben bu İstanbul'un âşıklarını...*

*Bazen alabildiğine İstanbul doluyorum
Beyaz kar örtüsü kaldırımlarımı
Soğuk şefkat yanımdan eserken...
Gözbebeği, Marmara'sına ağılıyor
Mücevher ruhlu İstanbul'um
Bir ayna oluveriyor geceleri,
Yansıtıyor göklere gözlerini İstanbul'um*

*Bazen İstanbul oluyorum
Masum âşıklar buluşuyor bahçemde
Grinin eşsiz tonu bulutlarını
Örtüyorsun bir çırpıda üzerine.
Gece oluyor işte İstanbul'um
Asıl, asıl güzelliğin şimdi sergilenmekte
Benim mücevher ruhlu İstanbul'um.*

Elis ÖZER

Halkalı Ticaret Meslek Lisesi A 11 A Sınıfı

inci tanem istanbul

*Geceleyin, karanlığın en derinliğinde,
Araba farlarının dans ettiği bir tango şöleni...
Martıların deniz dalgalarıyla buluştuğu an
Boğazı'nda düğümlenir hıçkırık, bitap düşer;
İnci tanem İstanbul.*

*Yorgun yolları, yaşlanmış kuleleri
Nasır tutmuş elleriyle; çember olur sanki
Ne kale yıkıntılarının üzerine dokunan kurşunları
Ne de bedenlerini feda eden ruhları düşünür;
İnci tanem İstanbul.*

*Geçmiş, tarihe sayfa açmış kudret kanında yaşıyor,
Kederleri, çığlıkları örten ezan sesleriyle yankılanıyor,
Sonsuzluğa uzanan gözleri beyaz bir toz oluyorken;
Bazen de gözleri yeni açılmış bir bebekte can buluyor...
İnci tanem İstanbul.*

*Yeryüzünün ve gökyüzünün dilsiz aynası,
Beyaz gülün siyah gölgesi, sessiz hırsın tercümanı.
Seninle doğan ama seninle ölmeyen insanların dili.
Rüzgârların savurduğu kuru bir yaprak misali;
İnci tanem İstanbul.*

*Bir tek acıyı anlayan, ama bütün acıları fısıldayan
İlk ve tek, fakat son olmak için çaba harcamayan
Sevdiğinin gözleriyle bakarak gülebilen tek kent...
Hasta olduğu için değil, yaşadığı için ölecek;
İnci tanem İstanbul.*

İlayda Şükran YORULMAZ

Silivri Lisesi / 11 TM-B Sınıfı

istanbul

*Maşrıktan gösterince güneş gülden yüzünü
Renklerin en güzeli kaplar hemen gökyüzünü
Önce kızıl, sonra sarı, sonra duduru mavi
Yerle göğün aksi birbirine karışmış sanki
Altından fıskiyesi altında yıkayınca yüzünü
Parlak bir mavilik kaplar hemen gökyüzünü
Vapurlar uzun uzun gerinerek selam verince şehre
Yorgun mavi gözlerini açar yeni başlayan güne
Denizin değişmez misafirleridir martılar
Endişeli bir neşeyle yanlarından geçer balıklar
Mahmur yolcularına kucak açıverdi mi vapur
Yara yara geçtiği denizde dalgalar selam durur
Sana bir tepeden de bakan, siste de gören
Bir sengine yekpare Acem mülkünü feda eden
Her göze ayrı bir güzellikte görünürsün her an
Her yaralı bulur gönlüne bir başka derman
İki gümüş gerdanlık vardır o muhteşem Boğaz'ında
Tarihin kokusu duyulur, köşkünde sarayında
Kimi âşık, kimi maşuk, kimi zengin, kimi fakir
Her şekilden her köşeden binlerce insan gelir*

Sema Nur YILMAZ

Esatpaşa Anadolu İmam Hatip Lisesi / 10/G sınıfı

istanbul'un küçük kızı

Yağmurun ardından,
Toprak kokusunu içine çek küçük kız,
Bu koku valse kaldırdığında deniz kokusunu
Senin uyku saatin geçmiş olacak.
Gece olduğunda,
Şehrin tüm ışıkları gözlerini kozasından dışarı çıkaracak.
Mucizeler basacak kentlin karanlık sokaklarını.
Kaldırımlardan kaçıp buharlaşan ıslaklık,
Işığın önünde eğilerek gökyüzüne doğru yok olacak.
Martılar, kızgın dalgaların sesini bastırmak için,
Çığlıklar basacak İstanbul'a.
Hepsi sen uyurken olacak küçük kız...
Bir taraftan ilahiler akacak kiliselerden,
Zangoçların kolları yorulacak.
Bir taraftan ezan camilerden taşacak...
Sinsice gülümseyeceksin bu karmaşada,
Ama bu İstanbul'un adaleti.
Kimse bilmeyecek,
Güçlü Galata Kulesi'ne duyduğun kıskançlığı
Ve aşkı...
Bütün İstanbul, Boğaz, Haliç ayaklarının altında diye,
Kıskanma onu küçük kız, sevme de...
Bırak aşkı uçsun gökyüzüne,

Oradan minarelere arkadaşlık eder belki...
Senin ıslak gözlerin erişemez Cihangir merdivenlerine,
Onlara da özlem duyma,
Yaşlanmasın gözbebeklerin ağlamaktan...
İnsanlar, leke tutmuş hayatlarını zımparadan geçirecek,
Ama masumluk gözükemeyecek lekelerin altından
İşte bu da İstanbul'un adaletsizliği küçük kız...
Masallarla çevrili bu kentte,
Dehlizlerden çocuk çıktıkları yükselecek,
Senden başka kimse duymayacak küçük kız...
Gördüklerin zihninden taşıyacak...
Hırsla, kanla alınmış bu şehir;
Şimdi nasıl da narince uykuya dalmış,
İsimler sayıklıyor uykusunda, ölülerin isimlerini...
Sabah soyunurken İstanbul karanlıktan,
Herkes yorgun düşmüş olacak hayattan.
Balıkların pulları güneşle parlarken,
Balıkçılar sevinecek buna
Sense eteklerinden dökülen balık desenlerine inat,
Dalgalara sataşacaksın çocuklar gibi.
Denizde kaybolmuş havan topları yosun tutacak,
Yaşlanacak...
Ama sen hep küçük bir kız olarak kalacaksın,
İstanbul'un küçük Kız Kulesi olarak,
Tarihte kendine hep sığıntı bir hayat bulacaksın...

Esra YAMACI

Bağcılar Akşemsettin Anadolu Lisesi 10/F Sınıfı

bir erkek olsa istanbul

*Bir erkek olsa İstanbul
Dimdik dursa omuzları, binaları gibi İstanbul'un, dimdik.
Sert bassa yere ayakları, esen hırçın rüzgârlar gibi sert.
Elleri tutsa tüm kadınları, limanına yaklaşan
Gemileri sarar gibi sarsa...
Demirlerini atsa kalplerine, biraz serbest bıraksa,
Sonra kendine bağlasa...*

*Bir erkek olsa İstanbul
Sesi tüm Boğaz'ı gezse, bir ayrılık şarkısı söylese.
Bir rüzgâr gibi esipte tüm kalpleri inletse...
Âşık etse sese kulak veren her acılı yüreği kendine
Biraz sert ama her nağmesinde cezbetse
Elleriyle, bakışlarıyla, mimikleriyle şarkıya eşlik este...*

*Bir erkek olsa İstanbul
Tüm aşklarını çıkmaz sokaklarına gömse.
Giren çıkan belli değil kalbine,
Barlarında, sokaklarında her yerde ayrı bekleyeni..
İçirse elleriyle sevdaları, sarhoş etse tüm kadınları..
Dudaklarında demlensek, sigarasından içsek
Bir yudumda dertlerini içimize çeksek..*

*Bir erkek olsa İstanbul
Ne delikanlıdır göstersek tüm dünyaya..
Hem sever hem de üzer sevgililerini.
Taşı toprağı altındır belki ama en sert taştandır kalbi..
Her zaman bir kadın ağlar arkasından bekler dönüşünü .*

*Bir erkek olsa İstanbul
İki kalbi olsa , yüzlerce sevgilisi..
Bir parçası Anadolu'da bir parçası Avrupa'da kalsa kalbinin.
Bir yanında eski hatıraları, aşkları, ayrılıkları yatsa,
Bir yanında sevemedikleri, sevipde terk ettikleri..
Boğazda gömülüdür tüm ümitleri...*

*Bir erkek olsa İstanbul
Sarsa kollarına sevdiğini özgürce gezse.
Laf atanlara, yan bakanlara inat içinden küfretse..
Sevgisini haykursa tüm Sultanahmet'e.
Bir ezan gibi bir ilahi gibi şiirlerini söylese sevdiğine...*

*Bir erkek olsa İstanbul
Ama erkek gibi erkek, en deli aşığından hem de.
Üzmemek için o narin kadınları
Dilini kesse, kalbine bir kilit çekse.
Tüm sevenleri birleştirmek için
O en sevdiği köprüsünü yakmak gerekse bile
İki yakayı sevdiğin ellerine verse...*

Sevilay SÖNMEZ
Yeşilköy 50.Yıl Lisesi / II Sos. A Sınıfı

rüyaların şehri istanbul

*Akşemsettin ki bir ulu derviş,
Mehmet gibi eşsiz bir şehzade yetiştirmiş.
O Mehmet ki 9 yaşında hafız.
Ömrü boyunca kimseyi kırmamış.
Sene bin dört yüz elli bir.
Koca Murat Gazi tahttan çekilir, makamını oğlu Mehmet'e verir
Mehmet'te her hükümdar gibi İstanbul hayalindedir.
İstanbul... Bütün insanların düşlediği şehir.
Rüyaların şehrini Mehmet ele geçirir.
İki nisan bin dört yüz elli üç.
Osmanlı askerine karşı koymak çok güç.
Sultan Mehmet'in otağı Romanüs'e kuruldu.
İstanbul dev topraklarla vuruldu.
Osmanlı saldırdı Haliç'i koruyan gemilere.
Bizans'ın çabası boş yere.
Yardıma gelmişti Bizans'a üç yardım gemisi.
Osmanlı askeri iman gücüyle yüklü, yalandır gerisi
Donanma Haliç zincirlerini zorladı.
Çabalar sonuçsuz kaldı, donanma başaramadı.
Sultan Mehmet fetihe inanmıştı.
İnanmak başarmanın yarısıydı.
O gemiler Haliç'e girecekti.
Gece yarısı kazıklar yağlandı.
Sabaha kadar onlarca gemi Haliç'e çıkarıldı.
Günler haftalar geçti.*

*Binlerce Osmanlı askeri şahadet şerbetini içti.
Yirmi yedi Mayıs, Sultan Mehmet saldırıyı emretti.
İstanbul tekbir sesleriyle inledi.
Öğle saatleri İstanbul'a girildi.
Ulubatlı Hasan yüce bir erdi, onlarca ok darbesi yedi.
Aldırmadan canına, yarasına.
En büyük sura dikti İslamiyet sancağını,
Canı pahasına!
İstanbul bin dört yüz elli üçte fethedildi.
Ayasofya'dan ezanı Muhammedî yükseldi.
Sultan Mehmet bir fetih sırasında ölür.
İstanbul her şeye rağmen haşmetliliğini sürdürür.
İstanbul, dünyanın başkenti, rüyaların şehri.
Osmanlı'ya geçti; vakti geldi, geriledi; vakti geldi yükseldi.
Yıllar geçti, binlerce ömür tükendi.
Düşmanın akli fikri Osmanlı'yi, İstanbul'u bitirmektir!
Planlar yapılmış, temeller atılmış, bir dünya savaşı başlamış!
İslam ülkeleri Osmanlı'yi, İstanbul'u bir başına bırakmış.
Osmanlı devleti yıkılmış, Türkiye Cumhuriyet'i kurulmuş.
İstanbul, dev bir tarihi zihnine kazanmış.
Ey koca İstanbul ne zor sende yaşamak.
İstanbul'u sevmek, İstanbul'a âşık olmak.
Nerde o eski insanların,
Bir derdine bin kişi koşanın,
Dostu uğruna canını hiçe sayanın...
Sen de biliyorsun İstanbul... Sen de.*

Yasin Özkaya
Mehmet Akif Ersoy Lisesi / 10 D Sınıfı

istanbul

*İstanbul'un sokaklarında yavru bir kedi,
Kimi görse annesi,
Kimi sevse hüznü,
Kime baksa Marmara,
Kimi tırmalasa Çamlıca.*

*İşte karşıdan el sallıyor Ortaköy,
Yorgun cihangirin eteklerine kapanıp
Medeniyetlerinin beşiğinde uyuyor.*

*Eyüp Sultan'ın şefkatli dokunuşu
Bir tas süt sıcaklığında.
Piyer Loti'nin kedisi
Tanpınar'ın "huzur"lu sokağında.*

*İstiklal'in modern burukluğunu giyiyor
Hayata geç kalmış isyankar çocuklar.
Sevgilisine küsmüş Kız Kulesinin gözleri nemli,
Ayasofya'nın değişen gözünde aşk .*

*Hüzünlü bir öpücüğü kaçırıyorum
Haliç'in, dumanlı yorgun gözlerinden.
Bir hayal düşünüyorum
Galata'nun ritim seslerinden.*

Deniz AKAR
Asım Ülker Çok Programlı Lisesi / 10/Fen - 741

ben istanbul'um

*Sular kuduruyor iklimler yer değiştiriyordu,
Sular duruluyor yeni bir tarih yazılıyordu.
Kimisi ruhunu kalıbımda donduruyor,
Kimisi yedi tepemde sevdiğini bırakıyor
Kimisi gözlerini kapatıp beni dinliyordu.
Üstümden bulutlar geçiyordu.
Bulutlu bir günde Türk anası bir Fatih doğuruyor,
O, ne güzel bir komutan oluyordu,
Emrindekiler ne güzel bir asker
Her biri birer cengâver
Kanatlarım onları selamlıyordu.
Sus pus olmuştu her yer
Karanlıktı.
Vakit sabaha karşıydı
Her yer derin uykudayken
İki kürek kemiğimin arasından
Omzumun sağ yanından
Haliç'e gemiler indiriyordum.
Kanatlarımla Fatih'i selamlıyordum.
Sularım kuduruyor iklimlerim yer değiştiriyor,
Sularım duruluyor karalarım bir İstanbul doğuruyordu.
Yedi tepemde yedi gonca gül açılıyor,
Donan ruhum kendi kalıbımda eriyordu.*

*Vakti zamanıydı artık
Sus pus olmuştu her yer
Karanlıktı.
İstanbul artık benim kanatlarımın altındaydı.
Gözlerimden dökülen bir damla yaş sularına karışıyordu
Boğaz'ımın ortasında çakılı duran bir şey var
Bir Kız Kulesi hatırası
Beni susturuyordu,
Haykırıyordum.
Bayrak bayrak oluyordu gözlerim
Ay ve yıldızı bir kan kırmızısına defnediyordum
Bir damla yaş karışıyordu sularına
Ve kendi gökyüzüme ay yıldızlı bir şahadet çakıyordum.
Gülümsüyordum.
Sonra Rumeli Hisarı'na oturuyor,
Sonra bir türkü tutturuyor,
Kanatlarımla bin yılları kucaklıyordum.*

Gülcan ÖZMEN

Şehitbüyükelçi Galip Balkar Teknik ve End. Mes. Lisesi 10 / F Sınıfı

istanbul

*Kızıl kızıl her batan güneşle
Dert mumları yakan şehir İstanbul
Gözlere sel gibi düşen yağmuru
Cevher edip satan şehir İstanbul*

*Kör karanlık kuyulara düşüp de
Çağ beğenip çağa mezar eşip de
Nice halkın ellerinden geçip de
Doğru dala konan şehir İstanbul*

*Gün batıp da ışıklar söndüğünde
Yakamoz sahile her indiğinde
Terk edilmiş ruhlar üşüdüğünde
Mavi mavi yanan şehir İstanbul*

*Aklar düşer başına, şakağına
Yağmur yağar taşına, sokağına
Düşünce gönlümün en uzağına
Üzerime akan şehir İstanbul*

*Seher vakti güneş olup doğunca
Dalga dalga kıyılara vurunca
Seven sevdiğinden ayrı kalınca
Bir teselli olan şehir İstanbul*

*İslanınca yollar yağmurda, karda
Üşüyor vapurlar mavi sularda
Ağustos bitince her sonbaharda
Sarıp da solan şehir İstanbul*

*Öğle vakti okununca ezanlar
Meydanlara doluşunca insanlar
Nisan ayı açınca erguvanlar
Cennet cennet kokan şehir İstanbul*

*Tarih kokar her köşesi her yanı
Barındırır kısım kısım insanı
Hudutlara sığmayıp da taşanı
Yüreğine alan şehir İstanbul*

Ramazan EŞİYOK

Bağcılar İbni Sina Lisesi 11 Sos. C Sınıfı

bambaşka bir ışık

*Bir ışık gizlidir
Yedi perde arasında,
Bütün arzı o büyük kudretiyle aydınlatan.
Bir ışık gizlidir
sessiz ve haşmetli.
Uzaktan yeni doğmuş bir bebek gibidir.
Yakından asırlar görmüş ihtiyar.
Ya garip bir hüzdündür
Ya da can alıcı bir tebessüm.
Ürkek ve korkmuş bir çocuk sanki
Öbür yandan genç bir delikanlı ve de cesaretli.
Nasıl anlatsam,
Bir papatya bahçesi kadar hoş,
Cennet şarabı içmiş mübarek,
Hem dipdiri hem de sarhoş.
Güller kadar kırmızı
Ya da bir gül dikenini kadar sivri.
Upuzun otlar arasında bir gelincik sanki.
Ayazda kalmış bir yavru güvercin
Güvercini saran bembeyaz tüyler misali
Hoş ve titrek.*

*Güzel bir kadın yüzü,
İki gözünü ayıran gözyaşı gibi
Yarı tebessüm, yarı ağlamaklı.
Bir evliya mı desem,
Ya da ulu bir sultan
Yedi cihana ün salmış,
Şöhretli ve de şanlı.*

*Peygamber görmüş bir komutanın,
Nurlu seccadesi.
Hatta gül bahçesi
Ya da sessiz ve sakın mezarı.
Yedi cihanın gülünün kokusunun sindiği
Hoş ve huzurlu bir hurka misali
Bambaşka bir ışık işte
Uykuya dalmış gibi
Tatlı ve uzun rüyalarda,
Bağrında yatan Fatih'i aramakta sanki
Beni bir daha yak der gibi,
Işığımı daha da yükseklere çek der gibi
Bambaşka bir ışık işte,
Yedi perde arasında gizli.*

Abdullah ALTINAY
Eyüp Anadolu Lisesi 10 / F Sınıfı

aşk ile kal istanbul

*Hiç bilmediğim bir şehir olurdu İstanbul o sokaklarında gezindiğimde.
Yedi ayrı cüce bulundururdu yedi tepesinde.
İçim dolup taşardı yayılarda bütün şehri.
Aşk kokan sokaklarında şiirler hitap ederdim sana.
Sözcüklerimi yollardım ayak bastığın her yâra.
İzlerin aşk olurdu.
Aşk yolunda şiirler söyledim.
Kız Kulesi yakında kaçacak şehrin karanlığına.
İstanbul kim bilir kaç aşkı gömdün topraklarına?
Bugün yağmur var gözlerinde.
Yine intihar ediyor bir köşende karşılıksız kalmış bir aşk.
Ya da ölümle pençeleşiyor bağışlanmamış kalbiyle bir mavi gözlü adam.
Kadıköy dağıttı saçlarımı, rüzgârlar eserdi içime doğru.
Seni çekerdim içime, nefessiz kalırdım.
Soluk soluğa koşardım sana.
Bütün yollara, tabelalara asardım acil mavi kan arıyor diye,
Aldırmazdın.
Aşk kaybindan ölürdüm o zaman.
Tozlu bir İstanbul semtinde gömün beni mavinin içine.
Beni gömün Şişli yollarına.
Zincirlikuyu mezarlığında vurulduğum zincirlere asın beni.
Ey İstanbul!*

*Bizi de mi gömdün Beyoğlu'nda gece basan karanlığın kalabalık
diplerine.
Onca kalp atışı duyulurken gece yarısı yarım bıraktın beni.
Vapurlar ile yolladım sana Eminönü iskelesinden ellerimi.
Buradayım.
İstanbul uyanmadan gidelim.
Sen iki kıtayı birbirine bağlayan şehirdin.
Bir tek bizi bağlayamadın.
Düğümleyemedin iki yakamızı.
Anadolu Asya diz çöktü önünde.
Gelmedin, gelemedin.
Kalbinin sıkışıklığında mahsur kaldın.
Yolda kalbini silmeye çalışan çocuklara izin verdin.
Bizi sildin,yok ettin.
Şimdi İstanbul'u dinliyorum, yüreğim kapalı.*

Burçin ADAYIŞ
Fatih Kız Lisesi 12 TM C Sınıfı

kıskanırım yağmuru

*Yağmur yağıyor bak, yine gök kubbe zikirde.
Aldanma yalandır benim ey zübde-i kâmun,
Ezkârı bugün sende bi' gün başka şehirde;
Gökten daha meftûn sana bir katre kelâmum!*

*Gör eşkimi, bârân-ı hazândan neyim eksik?
Fazlam bile var, ondaki beyhûde güzellik!*

*Heyhât, bu hazân mevsimi benden seni almış;
Dökmüş avucundan yere püsküllü gazeller.
Bağrımda yeşil Çamlıca'nın hasreti kalmış,
Günden güne solmak da ne, hiç anlamaz eller!*

*Âh, ben de şu yağmur gibi arştan inebilsem!
İndikçe yücelsem de nihâyet dinebilsem!*

*Kurbân olayım, sînen içinden bana yer ver!
Bâkî deli sevdâm ile metfûn olayım ben!
Varsın bana dünyâda 'bu divâne' desinler;
Kalmış yarım aklımla da mecnûn olayım ben!*

*Hem Fâtih'i, hem târihi, hem aklımı havât..
Bir zerrene yoktur ki şu âlemde müsâvî!*

*Ancak adı vardır Roma, Bağdâd ile Şâm'ın;
Ey Dâr-ı Saâdet! Ne mukaddes şu makâmın!..*

(mef'ûlü-mefâîlü-mefâîlü-feûlün)

Hasan TOKPUNAR
Güngören Anadolu İmam Hatip Lisesi 12-D Sınıfı

istanbul'u yaşamak

*Sabaha doğru tan vakti,
Yazarken size bu şiiri.
İçim neşe, coşku ile dolu,
Anlatayım size güzelim İstanbul'u.*

*Havasının, suyunun, taşının, toprağının,
Hepsi bir birinden farklıdır buranın.
Türk'üdür, Kürt'üdür, Laz'ıdır bir arada,
İşte İstanbul'un farkı ortada.*

*Akla gelen ilk şehirsin,
Diğer şehirlere göre sen biriciksin.
Dünya konuşuyor, kıskanıyor halini,
İstanbul'sun sen, biliyorum ben seni.*

*Eşi benzeri görülmemiş bir memleket,
Biri bana söylesin var mı İstanbul gibi cennet?
Güzelliklerini anlatmaya mürekkebim yetmez ki!
Ben daha ne diyeyim yaşamayan bilmez ki!*

*İstanbul'un fethi doğdu Fatih'in içine,
İstanbul'u hediye etti Türk milletine.
Her yeri bir altın değerinde ölçülürcesine,
558 yıllık bir tarihtir bu şehir, biline. Birçok devlet göz dikerken
İstanbul'a,
Yüce Allah nasip etti Fatih Sultan'a.
Sultanımın hediyesi bu büyük cennet,
Sahip çıkıp bırakmayalım ölüme dek.*

*İstanbul'dur Türkiye'nin altın şehri,
Her semtinin vardır özel bir yeri.
Yok mu güneş batarken o Kız Kulesi'nin manzarası?
İnsanı büyüleyen bir İstanbul harikası.*

*Anadolu'yu Avrupa'ya bağlayan köprü,
Altından Boğaz seferi yapan büyük bir sürü...
İstanbul büyülenmiş bir hâlde duruyor,
Avrupa bakıp imreniyor.*

Yunus MARAL
Orhangazi Lisesi / 9-G Sınıfı

istanbul bizi seyrediyor

*Bakışların için feda ettim,
Bak dünya ayaklarının altında.
Saatler durmuş, İstanbul;
O koca şehir bizi seyrediyor.*

*Dinle denizin sesini,
Martılar bizim şarkımızı söylüyor.
Bütün saçmalıklar durdu artık.
İstanbul bizi seyrediyor.*

*Kendimden uzak sana yakınım artık,
Gölgeyle yürümüyorum buz gibi havada,
İstanbul korkutmuyor gözümü,
Eski İstanbul'da kayboluyorum belki de .*

*Belki de dünya durduğu için,
İstanbul bizi seyrettiği için,
Gidiyorsun, benden uzaklaşıyorsun,
O koca şehir bizi seyrediyor.*

Kerem CEYLAN
Güngören Ticaret Meslek Lisesi / 9-E Sınıfı

istanbul'u yaşıyorum

İlk defa bu kadar yüksekte
Baktım İstanbul'a
Ve ilk defa bu kadar mutluyum
Çünkü İstanbul'u
İstanbul'u yaşıyorum

Şimdi bir kuş olup
Süzülsem semalarda
Dolaşsam İstanbul'u
Konsam Sultanahmet'e
Dinlesem ezan sesini

Süzülsem Fatih'e
Ve oradan Taksim'e
Ünlü meydanına
Hayatta hiç örmediğim
Bütün insanlar orada

Ya da bir rüzgâr olsam
Dolaşsam İstanbul'u
Dolsam İstanbul'un ciğerlerine
Koklasam buram buram
O muhteşem boğazını

İstanbul'da Boğaziçi'ndeyim
Marmara'nın üstündeyim
Soğuk ama serin
Bir o kadar da güzel
Çünkü İstanbul'u
İstanbul'u yaşıyorum

Hatice AKAR
Orhan Gazi Lisesi / 9-L Sınıfı

unutulan istanbul

*Bir hayattır sende başlayan
Yavaş, akışkan, ağıdalı
Belki bir güz perisi damlalarını dağıtan
İlk bir ikindi zamanı*

*Ve sende devam eden bir hayat
Ötelerde değil, tam içinde yaşadığımız
Hızlı, keşmekeş, belirsiz...
Nereye aktığını bilemediğimiz
Yoğun bir su birikintisi gibi.*

*Buram buram kokan bir tarih,
İçinde olsak da zaman zaman unuttuğumuz
O güzelim baharat kokuları, kuşlarla yan yanayken
Sıcacık nisan akşamları,
Pamuk helvacılar, şekercilerin bağirtularına karışan
Taze çekilmiş kahve kokuları...*

*Hangi kapısından gireceğinize karar veremediğiniz
Biraz küskün Kapalıçarşı, mahsun Yeni Cami
Kokusunda kaybolduğumuz balık ekmek kokuları
Eminönü'nün kalabalığı arasında fark edilen Uzun zamandır
bakmadım Galata'ya
Geçmedim şöyle keyifle Boğaz'ın üzerinden
Adalara uğramadım, unuttum denizin tuzlu yosun kokusunu
Her derdime derman olduğunu bildiğim hâlde*

*Tarih boyunca kimler sana sahip olmak istemedi ki
Ey, nazlı gelin!
Hiçbirine yüz vermedin, direndin
Sonunda unuttun sen de nazlanmayı
Bıraktın kendini kollarına zamanın*

*Ne vefalı sevgilisin yine de sen İstanbul
Unutulsan da yaşam kavgasının içinde
Yine de dönecek sevgilim uzaklardan diyen genç yürek gibi
Beklersin sabırla sevdiklerini, seni sevenleri
Unutmazsın onları, onların seni unuttuğu gibi...*

Ferdi ÇÜRÜK

Özel Cihangir Lisesi / 9-A Sınıfı

istanbul ve ben

Öyle bir yalnızlık var ki sokaklarda
Bir aşk, bir İstanbul
Bir de sen kokuyorsun.
Yine sessiz İstanbul sokakları
yine sensiz...
Sensizlik beni yakarken ,
İstanbul serinletiyor içimi,
Yağmur damlaları unutturuyor acımı.
Öyle bir aşk yaşıyorum ki,
Sen ve İstanbul karışımı.
Ama tek farkı sen acı veriyorsun
İstanbul yaşam
Şöyle bir denize bakıyorum
Durgun ve sessiz aynı ben gibi
Yarinden ayrılmış gibi
Sonra gökyüzüne bakıyorum
Martılar terk etmiş onu
Ama gökyüzü, başka bir aşka hazırlıyor kendini
Yavaş yavaş güneş doğuyor,
Sessizlik içinde düşünüyorum.
Deniz, gökyüzü, güneş
ve İstanbul...
Onca acının içinde tek mutluluğum
İstanbul...
Aşk, acı, sessizlik ve sensizlik!..
Bunca yalanın içinde tek gerçeğim
İstanbul!..

Nida KERİM

Ümraniye Anadolu Meslek ve Kız Meslek Lisesi 9-A Sınıfı

dört mevsim istanbul

*İstanbul'un baharını sevdim ben.
Çocuk sesleriyle çınlayan sokaklarını,
Renk renk çiçeklerle bezenmiş yollarını,
Kulağımda çınlayan kuş seslerini sevdim.*

*Ben İstanbul'un yazını sevdim.
Aşkla çarpan kalpleri, masmavi denizini,
Neşesini, gülüşlerini sevdim.
İçimi ısıtan güneşini, gecemi aydınlatan yıldızlarını sevdim.*

*Ben İstanbul'un güzünü sevdim.
Dökülmüş yapraklarla süslenmiş yollarını,
Rüzgârını, yağın yağmurunu,
Islanan toprağın kokusunu sevdim.*

*İstanbul'un kışını da sevdim ben.
Soğukta pembeleşmiş burunları,
Dumanı tüten bacalarını,
Giydiği o bembeyaz giysiyi sevdim.
Ben İstanbul'u beni ben yaptığı için sevdim.*

Kader KUZU
Sudi Özkan Kız Teknik ve Meslek Lisesi 11 C-SB Sınıfı

istanbul

*Güneşin yeryüzüne çıkmayla
Yeniden başlar seni sevmelerim,
Yağmurun yeryüzüne indiği gibi
Çoğalır seni izlemelirm.*

*Denizine baktığımda hayranlık sarar içimi
Benim olmadığımı bildiğim sular için
Rüzgarın dalgalandırırken saçlarımı
Aklıma gelir serin haziran geceleri...
Güneşin kızzılığıyla parlayan denizinde
Gözlerim arar güzelliğini sessizlikte.*

*Ahenkle dans eden güzelliği
Aşkı çağırır her izleyişi
Kolaysa bu güzelliği başka yerde bul
İşte bu şehrin adı İstanbul.*

Nagihan AYGÜN
Özel Mavigün Lisesi / 10 A Sınıfı

istanbul'a güzelleme -I-

*İstanbul kimsin sen?
Her sabah kırık aynamda dökük yansısıyla
Kan dolu gözlerimden,
Çaresizce duvara yaslanıp söylediklerimden
Ve elimde ekmeğimle ağır bir savaşın dönüşü.
Boynum bükük yitirdiklerimden
Ve Sultanahmet'te yorgun bir bülbülün tş.
Bugünün altı asır evvelinden,
Mehmet isimli kahramanın tevazu dolu gülüşü.
İstanbul, kimsin sen?
Attila'nın kaleminden "Sisler Bulvarı"na
Yalnız bir akşamın çöküşü
Ve Nazım'ın gurbet koinunda
Hasret dolu dş.
Ve karanlığıma kanatlanın Ebabel kuşu,
İstanbul! Benimsin sen.
şirler kopardım uğruna,
İçinde byttğn yabancının
Gönül defterinden
Her duvarda yazan bendim*

*Her řairin seni seyrederken dűşlediđi.
Usulca dışarı bak
Styrıl kabağundan
Bak şatırdamakta caddelerin
Gençliğin çekirdeğinden.
Anla artık İstanbul, seninim ben.
Seni sevmekle başladı içimin yangını.
Bir kızın gözlerinde kayıtsız kaybolurken
Dudaklarımda kalan heyecanın tadı.
İlk içtiğim sigara gibi, belki daha farklı,
Hep aynı yerde izliyordun sen.
Masmavi gözlerin kimi zaman
Bir çocuğun gözleriydi, neşeli.
Kimi zaman karanlık bodrumlarında atölyelerin,
Bir dirhem umut için çalışan işçideydi gözlerin.
Gözlerinle birlikte büyüyordu sevinç ve acı.
Sendin derinliğimde gezinen o masum sancı.
En zor zamanunda içimi kavuran hasretin
Annemdin, babamdın, kardeşimdin.
Işıltılı gecelerin ortasında söylediğim
Yaralı bir türküydü sesin.
Ellerime darılan bağlamanın hüznünde,
Daha ağır hasretlere gidişimdin İstanbul'um.*

Ömer Faruk TOTO
Özel MEF Lisesi / 12 Fen A Sınıfı

istanbul

*Sıradan bir eylül sabahı,
Boşluğa bakan gözlerle
Çıkarsın sokağa.
Sevdanın rahatlatan kollarında
Bulursun kendini.
Ağaçların yollarına döktüğü
Yapraklar dikkatini çeker,
Dalarsın ufuktaki kızıl
Renk uyumuna.
Sebebine anlam veremediğin
Ahenk buluşmaları,
Sürükler seni, yollara düşersin.*

*Bütün edası ile güneş doğarken...
Eyüp'ten "Ya Rab"
Tophane'den "Ah ulan!" sesleri yükselir
Ve aşkın Galata'da denize nazır
Bekleyişi, baştan çıkarır seni
Tiryakisi olduğun çayı yudumlarken
Eski gramafondan mırıldanır İstanbul...
Dalgaların çirpinişi ritim tutar,
Sırta kadem basmış nağmelere.*

*Gemileri İstanbul için
Son kez yakarsın
Ve hapsedersin ruhunu
Yeditepe mucizesine tereddütsüz.
Akrep ile yelkovan ateşkes ilan ederken
Göründüğü gibidir.
Ve hep öyle kalmıştır İstanbul
Martılar paylaşırken attığın simidi,
Her daim suskun dudaklarından
Tek bir söz duyulur sevdana dair.
Eyvallah, vesselam...*

Furkan PAŞALIOĞLU
Hüseyin Avni Sözen Anadolu Lisesi 11-D Sınıfı

aşk-ı istanbul

*Bulunmazmış gizemler yurdu dünyadan, görüp sen bul
Asırlar geçti, bir başkaydı dünyâdan da İstanbul*

*Hakikat kaplı aynaydın ki asrın sırrı sendin, sen
Ki doğmuştur tarih senden, tarihlerden de İstanbul*

*Asırlardır yazılmış bir masalsın sen, gönüllerde
Yayılmışsın ki tüm dillerde, ezberlerde İstanbul*

*Görüp ressam çizer, sandım ki sen yoksun şu resminde
Arandım, yok mu hiç senden güzel, âlemde İstanbul*

*Bahar gelsin, çiçekler saçlarından dalgalansın hep
Ki her hâlin sarar her gönlü, sevdâlarda İstanbul*

*Nasıl lâleyle sarmışsın da her semtinde bir âhenk
Nasıl bir şeyse, yok senden ve lâlenden de İstanbul*

*Kızıl süsler bürünmüşken Haliç bir başka susmuştu
Büyürken dalgalar yükseldi, çığlıklarda İstanbul*

*Beşiktaş'tan geçerken martılar bakmıştı bir başka
Deniz bir başka, gök bambaşka gül, güllerde İstanbul*

*Atar kalbim, Cihangir caddesinden geçse bambaşka
Durursun, saklarım, âşık benim; kalbimde İstanbul*

*Savaş meydanlarından yükselen binbir nidâsın sen
Gelinsin, hep yiğitler saklamış cânında İstanbul*

*Yağar kar, gezdürir rüzgâr, sokaklardan gelin kalkar
Durur Fâtih, “Gelin, gel!” der, gelin bekler de İstanbul*

*Senin sevdan tarifsizdir ki vazgeçmem hayâlerinden
Doyumsuz manzaran kaybetti, ben yok bende, İstanbul*

*Susardım, yükselirdin, dinlemek başkaydı, başkaydın
Sesin her şeydi, bendim, candı; sen canlarda İstanbul*

*Duyardım, câmilerden yükselirdin, duyduğum sendin
Ezânın seslerindeydin ki, yer gök sende İstanbul*

*Duyulsun, Hâre vazgeçmez gülün bağrında ölmekten
Ki ölmek son değil bağrında; son, gitmekte İstanbul*

Mefâilün/Mefâilün/Mefâilün/Mefâilün

Medine BAYINDIR

Ümraniye Anadolu İmam Hatip Lisesi Anadolu 11-B Sınıfı

yitik zamanlar

*İstanbul gelinliğini giymiş bekliyor
Kız Kulesi'nin Galata'yı beklemesi gibi
Ne zaman bitecek bu bekleyiş
Kim bilir
Bilinmezliğin, geceler
Olduğu bu şehirde
Bir sevgili edasıyla her gelişinde
Derinden bir hüznün derinden bir şarkı
Bir ayrılığın hüsrana kokan bestesi gibi
Müzik yavaş yavaş hüznülenir
Martıların getirdiği
Cüretkâr anılar arasında*

*Mateme bürünmüş sokaklar
İçinde acı dolu bir arayış
Hasret kokan, gamze kokan
Sevdalı bir arayış*

*Ah İstanbul
Mehtap da yakamoz da
Sende güzel
Güneşin doğuşu da batışı da...
Sanki her şeyde bir burukluk var
Sanki her şeyde var bir hasret
Sanki her şeyde sen varsın*

Ercan KURU
Fatih Gelenbevi Anadolu Lisesi / 11-A Sınıfı

güneş ile bulut

*Gökyüzünde kocaman, bembeyaz bir buluttum
Baharın ilk günü güneşle buluşmayı unuttum
Minik kuşlar kanat çırpıp bana seslendiler
“Güneş’imiz İstanbul’u ısıtıyor” dediler.*

*Seyyah bir martı ile el ele verdik
Eşsiz kenti beraberce gezdik
Göz göze geldik komşu bulutlarla
İlkin, dev kubbeli Ayasofya’ya indik.*

*Üçüncü Ahmet Çeşmesi’nden kana kana su içtik
Turistlerin peşine takılıp Topkapı Sarayı’na geçtik
İstanbul Fatih’iyle, Muhteşem Süleyman’ıyla
Altı yüz yıl dünyaya hükmetmiş devleti hayal ettik.*

*Sultanahmet’te Dikilitaş’ın resmini çektik
Eminönü’nde ayak üstü balık-ekmek yedik
Galata Köprü’sünü bir uçuşta aştık
Modern Sanat Müzesi’ndeki şaheserlere şaştık.*

*Dolmabahçe Sarayında Atatürk’ü ararken
O’nu, tüm Türkiye’nin kalbinde bulduk.
Süleymaniye’de Mimar Sinan’ı anarken
Kız Kulesindeki Sultan’a üzülüp durduk.*

*Martı önde, ben ardında, bembeyaz olduk
Kendimizi düşlerimizdeki İstanbul Boğazı'nda bulduk
Türkiye'nin incisi, dünyanın birincisi imiş
Nazlı nazlı süzülen gemilere el sallamaktan yorulduk.*

*Sağ elimde Asya, sol elimde Avrupa
Köprüyle bağlanıp mutlu yuva kurmuşlar
Minik arabaları, koca kamyonları ağırlarken
Milyonlara "seyir ziyafeti" sunmuşlar.*

*Yine karnımız zil çaldı, beş çayı içme vakti
İşte, deniz kokulu kafeleriyle ünlü, Bebek semti
Sakin küsme Asya kardeş, sana da geliyoruz
İstanbul'um, seni canımızdan çok seviyoruz.*

*Bulut gibi bembeyaz, kar mantolu Çamlıca
Şekerli-ballı yoğurduyla meşhur, Kanlıca
Hamsilerin nazik davetini kıramadık
Anadolu Hisari'nda tatlarına doyamadık.*

*Bulut olduğumu nasıl da unutmuşum
Konuksever martı ile can ciğer dost olmuşum
Göğe yükselir yükselmez güneşimi gördüm
Ona saatlerce, günlerce İstanbul'umu övdüm.*

Beste TEKİN
İstanbul Lisesi / AL – 11. Sınıf

istanbul

*Bir türkü gelir kulağıma derinlerden,
Vapur seslerinin çığlığı gibi...
Bir rüzgâr gelir ruhuma serinlerden,
Bir koşuşturma görürüm yollarda,
Martuların simit arayışları gibi...
Bir boğaz kokusu gelir burnuma
Kilitleri açılmış sandıklar gibi...
Bir inilti duyarım aşığı köşelerden,
Yabancılaşmış yürekler gibi...
Bir konvoy görürüm, telaşlı;
Yardıma uzanan eller gibi...
Bir hoşgörü tufanına kapılırım isyan edecekken,
Trafiğin Asya ile Avrupa'yı birleştirmesi gibi...
Bir gülümseme yayılır dudaklarıma,
Yüreklere bir olan insanları görmek gibi...
Bir hayal kurarım imkânsızlardan,
Leylâli mecnunlu aşk hikâyeleri gibi...
Bir kalp çarpıntısı misafir olur yüreğime,
Aşkın insana verdiği tuhaf duygu gibi...
Bir cami görürüm uzaklarda ezan sesleriyle,
Medeniyetler beşiğinde sallanır gibi...
Bir çarşı görürüm Eminönü'nden,
Alın terinin verdiği haz gibi...*

Meryem CİCİ

Ümraniye Kız Teknik ve Meslek Lisesi / 10-C Sınıfı

gözümde yaş istanbul

*Gözümde yaş İstanbul
Düşsen artık kirpiklerimden
BİRER damla deniz tuzu bırak yanaklarımda
Dudağımın sol kenarına gelersen,
Kız Kulesi'ni bırakıver Mihrimah Sultan'ın hatırına.
Gerdanıma değin akarsan,
Boynumda erguvanlarının kokusunu gezdir.
En yüce ağacını seç,
En sağlam dalını uzat,
En kalın yaprağından döşek hazırla bana.
Ta içine işleyeyim
Rüzgârdan rica edelim
Bir ninni söylesin bu gece
Benim için, uzun uzun
Sonra uykuya dalayım koynunda
Tatlı rüyalar göreyim, apaydınlık!
Çekindiğim soruları yönelteyim düşümde sana
Sen de hiç nazlanmadan yanıtla
Hadi diyelim, İstanbul, anlat bana
Şu evde neler oluyor?
Kaç yıllık şu camii?
Nice uluslar gördün,
En çok hangisini benimsedin?
Kaç âşık oturdu şu köşedeki banka?
Aynaya bakınca, en son hangi sokağını seversin?*

...

Yağmur damlalarında uyanayım
Ayaz değsin tenime, üşüeyeyim
Uçuşan bir yaprak saçlarımı tarasın
Suyun hışırtısı gözlerimi örtsün
Yeniden dalayım uykuya

Dalgalarından sıcacık bir yorgan yap
Biraz daha anlat kendini...
Sonra neşeli çığlıklar gelsin kulağuma
Yavaştan açayım gözümün perdesini
Uyanayım uzun uykumdan
Tam karşımda beyaz pırlıtlar göreyim
Onlarca deniz dostu, martılar...
Yavaşça kıyıya götür beni
Eminönü'nde bir banka oturt
Bir koşu semaverinden bir sıcak çay ver
Çıtır çıtır simidini ikram et
Bir kısmını martular yesin, bir kısmını ben
Kapalıçarşı'yı gezdir bu sefer
Sonra vapura binelim
Rüzgâr okşasın saçlarımı
Teşekkür edeyim akşamki ninni için...
Bak, yavaş yavaş çöküyor akşam
Aydınlıklar kararıyor
Hepsine inat, köşede parıl parıl ay doğuyor...
Sahne senin, yak ışıklarını, süslü İstanbul
Bu gece de çok hoşsun...
Karanlıkla beraber çöktü hüznün sineme
Kalk hadi dalgalandır denizini
Bir seda ikram et, yaşananların üstüne
Sindirebileyim diye...
Soda şişesi elimden kayarken sessizce
Aynı ahenkle kapansın gözlerim
Gözümde yaş İstanbul...

Büşra YEŞİLBAŞ
Paşabahçe Ahmet Ferit İnal Lisesi 10-B Sınıfı

istanbul

*İstanbul, kalbime açtığın yaradan,
Gökyüzüne karanlık dolmakta,
Hançer gibi attığım naradan,
Boğaza karanlık dolmakta.*

*Geçmişten günümüze akıyor sular,
Üzerinde bir gemi gibi anılar,
Ağır ağır ufuk boyunca ilerler,
Hüzünlü şarkısını karşı tepeler dinler.*

*Bulutlar sanki bir tiyatro perdesi,
Yıldızlar kadim eserini sergiler.
Arada cılız bir martı sesi,
Benim için İstanbul'dan af diler.*

*Boynunda en güzel mücevheri,
Bir adamın yitip gitmiş şiirleri,
İlhamını ondan aldı, onu yazdı,
Onunla doldu kara kaplı defteri.*

*Dalgalar hızlı hızlı vuruyor sahile,
Ne kadar dirensem de biliyorum nafile,
Anularımı taşıyan soğuk bir rüzgâr ile
Sessizce kalktı bu limandan son kafile.*

Samet AKÖZ

Beykoz Anadolu Lisesi / 11 Fen B sınıfı

ben istanbul muyum neyim

Ben İstanbul muyum neyim?

İçimde koca kalabalık

Tanımadığım yüzler,

Farklı tenler, farklı renkler.

Kulaklarımda o eski şarkılar.

Arnavut kaldırımlarda koşan

Yalın ayak çocukların sesleri.

Birden irkiliyorum.

En ücra köşelerden çıkıyor

Berduş birkaç serseri.

Ben İstanbul muyum neyim?

Bir yanım soğuk

Ceset misali.

Bir yanım ateş

Cehennem gibi.

Marmara gözlerime eker

Mavi tohumlarını.

Martılar süzülür gözlerimden.

İçimden kalkan bir vapura takılmışken

Dalgaların ninnisi uyandırır beni.

*Ben İstanbul muyum neyim?
Ya kötü bir adamdır ruhum,
Ya saf, kimsesiz bir çocuk.
Ya Beyoğlu'nun kucagında
Yağmurun altında
Elimde keman
Çalar dururum.
Ya Eminönü'nde
Ekme peşinde
Balıklara su savururum.
Ben İstanbul muyum neyim?
Söylesene nerden bileyim.
Ya denizimdir,
Ya martı; denizin üstünde huzura uçan
Ya İstanbul'umdur gerçekten,
İstanbul'dan kaçan.*

Dilan DERİN
Esenyurt Nakipoğlu Cumhuriyet Anadolu Lis. / 10-F Sınıfı

bir istanbul sevdası

*Kırmızının maviye olan sevdası kadar saftı,
Şairin İstanbul'a olan aşkı.
Önce kırmızı konuştu,
Derdi sevdayı anlatmaktı.
İstanbul cevap verince,
Aşkın rengi huzur içinde yattı.
Sevdaının sevdasına tanık olmak,
Kırmızının ilk harflerine bakmaktı.
Geriye kalan mavi,
Bir aşkı asudelikte tamamladı...*

“Bidayette kimsecikler yoktu, aşk yeni doğmuştu, ismin vardı sadece.”
-İsmimle başlar en büyük aşklar, sevenlerse bigâne.
“Ecdadımın yaşadığı topraklara âşık olmak, olsa olsa bir kara sevda.”
-Samimiyetinden şüphem yok lakin toprağa sevda ne fayda?
“Nesli devam eden her atam ölmemiş midir ki, kara toprağın uğrunda?”
-Tek değildir atan evlat, kan döken çoktur beni fethetmek yolunda.
“İflah olmaz gönle gel de anlat, bir şehre tutulma olur mu diye.”
-Aşk gerçek midir ki, görülmüş müdür karşılıklı olanı, gönül böylesine biçare.
“Mihnet verme gönlüme, ruhun duymaz gelir yerleşir sessizce.”
-Ne isterse istesin karşılık beklemesin, aşkıta yoktur iade.
“Sevdasından sorulmaz şairin, bu acize ayıracak yok mudur bir yerin?”
-Benim kapım açık Yaradanın her kuluna; lakin boşazımdan esen yel biraz serin.
“En kuytu köşelerinde saklanırım, serinlik zarar vermez; fakat seslensen gelir mi bana sesin?”
-Ulaklarım vardır, kulaklarım duymazsa, aşk ne dilerse benden sana o gelsin.
“Vakitsizce ayrılık gelmediği sürece, ister misin gönlüm tarihinde kaybolup gitse?”
-Lale bahçelerimden çok giriftlerim vardır, oralarda kaybolmadan ayrılık ya tez gelse?

“Dünya gözüyle sevsen beni, Galata Kulesi’nde görseñ aksimi, sonra önemli mi hayat bitse?”
-Uygartlık bendedir, medeniyetler bende kimse ölümü istemez Kız Kulesi’ni görüñce.
“Aşkın kapıyı çalmadan ayrılık görülür, benim aciz vücudum elbet sende gömülür.”
-Misalen bir aşk olacaksa göz önünde, aşk ayrılığıyla İstanbul’da ölür.
“Muhacir olmuş ayrılığa kapı açar gönül, aşk zaten her masal sonunda İstanbul’da ölür.
Bir aşksa İstanbul’da başlayan,
Bir vedaysa İstanbul’la anılan.
Ve bir yürekse İstanbul’a alınmayan.
Aşk ondandır, ayrılık ondan.
Bir sevdadır İstanbul...
onsuz virandır hep kalan!

Esra KÜÇÜKDEMİRCİ
Esenyurt Nakipoğlu Cumhuriyet Anadolu Lis. 10 – E

ağladıkça bir başka güzel istanbul

*Bacası tüten bir evin çatısından bakarsan İstanbul'a,
Dumanların arasında gizlenen buğulu güzellik,
Yakar gözlerini, belki gözyaşların sağanak olur,
Çünkü bilirsin, yağmurdan sonra toprak kokar İstanbul...*

*Bir sokak kenarından bakarsan eğer sıcacık İstanbul'a,
Anne şefkatinden mahrum kalmış, öksüz bir çocuğun,
Yıpranmış bakışları yakar yüreğini, belki ağlarsın,
Çünkü bilirsin ki; sen ağladıkça yüreğin alev alır, yanarsın...*

*Yüreği buruk bir şehit annesinin gözünden bakarsan İstanbul'a,
Kahramanca yükselmiş yedi tepe görürsün yanı başında,
Belki dayanamayıp ağlarsın,
Çünkü bilirsin ki sen ağdıkça bir başka güzeldir İstanbul...*

*Güneşin sim gibi parladığı masmavi denizden bakarsan,
Yakamoz kıskandırır seni çocukça.
Belki ağlarsın, çünkü bilirisin sen,
Gözyaşın denize değdiği an, deniz bir başka gülümser sana...*

*Saklambaç oynayan çocukların gözünden bakarsan İstanbul'a,
Onlar gibi sende saklanmak istersin kuytu yerlere...
Belki dayanamaz ve ağlarsın.
Çünkü sen ağladıkça saklanırsın yaşlarının ardına...*

*Bir evsizin gözünden bakarsan İstanbul'a
Bütün İstanbul'u pembe panjurlu ev misali yaramaz görürsün.
Belki de ağlarsın...
Çünkü bilirsin, sen ağladıkça camlara damlalar değer usulca.*

*Kendi hayatından bakarsan İstanbul'a bir gün,
Kimsenin hissedemediği her şeyi
Bir tek sen hissedersin teninde, yüreğinde...
Belki siper edip ellerini gözlerine, derin bir nefesini alırsın İstanbul'un...*

*Çünkü bilirsin ki; sen nefes aldıkça fırtınalar kopar İstanbul'da...
Çünkü bilirsin ki sen; İstanbul'da aldığın her nefes,
Yankılanır her sokakta, sanki farklı bir ses...*

Elif Dilan ÖZĞAN

Üsküdar Cumhuriyet Kız Teknik ve Meslek Lisesi 9-A Sınıf

efsunlu güzel

*Masmavi gökyüzünde dalarken bir hülyayla
Ürperip doldu içim maziden bir havayla
Senin kokun bir başka
Mor salkımın, manolyalarınla.*

*Taşın toprağın altın demişler de
Nice ilden nice köyden akın etmişler sana.
Bin bereket taşar caddelerinde, sokaklarında
Ne hicranlar ne vuslatlar gizlidir
Erguvan kokulu mehtaplı akşamlarında.
Gönüller ezelden sarhoştur yıldızların altında.
Mecbur kalıp ayrılırken
Ah! İstanbul'um ah!
Seni arıyorum hayallerimde, umutlarımda.
Ve coşuyorum masum bir aşkla yeniden
Sana her kavuştuğumda.*

*Senin güneşinle uyanyorum civıltılı sabahlarına
Haz veriyor tabiatın her rengi bana
Yazın başka, kışın başka endamdasın
Bambaşkadır baharının ahengi
Asırlardır vurgunum sana
Anlatamadım yâd ellere kendimi İstanbul'um
Aşkına ilk tutulduğumda...*

*Mayıs yirmi dokuzuydu hani!
Sultan Mehmet'in fetihle şad olduğu gün,
Ve uğruna çağ açılıp çağların kapandığı kutsal düğün.
Kanatlandı öteler ötesine nice şüheda
Ulubatlı derler bir yağız levent vardı ya!
Son nefesinde dikmişti sancağımızı surlara.
Kan revan içinde binlerce gazi
Hünkârlarıyla birlikte el açıp
Hamt ve şükür dilemişlerdi Allah'ı
Ne ibretli hakikatlere götürmekte sin İstanbul'um bizi
Sende yâd ederiz şanlı tarihimizi
Şevkle ilan ederiz her yıl bu kutlu zaferimizi...*

*Çok şükür!
Hisarlarında ve burçlarında
Bayrağımız süzülüp durmada bugün
6 Ekim'se ikinci doğum günün
Adını haykırıyorum gece gündüz yedi tepeden
Hem beş vakit Sultanahmet'ten, Süleymaniye'den
Her semtin bir cihana ve bir ömre bedeldir
Seni görüp sevmeyen ya namerttir ya eldir.
Gönül tahtımın tek sultanı sensin İstanbul'um
Ben ise efsunlu güzelliğine meftun aciz bir kulum.
Ölsem de Rabb'im senden ayrı koymasın yolum...*

Tuğçe BARTIN
Erkut Soyak Anadolu Lisesi / 10 K Sınıfı

istanbul benimsin

*Benim renkli dünyam sensin,
Rengarenk cümbüş oluşturan nağmelerimsin.
Kayıp denizlerde serüven sürsem,
Pusulamın ibresisin...
Bir anda şaşırıtsan da beni,
En yakın limanı gösteren gecelerimin fenerisin.*

*Karanlıkta sırra kadem basan,
Tan vaktiyle ağaran,
Her yanı aydınlatan,
Benim tek güneşim sensin.*

Ey aziz İstanbul sen benimsin!

*Ufkun battığı yerde sen batsan da,
Güneşin doğduğu yerde gemilerimi yükseltenimsin.
Boğaz'ından saldığım uçurtmanın ucunda olsa da hayallerim,
Yine de emanettir sana ruhum, bedenim.*

*Denizin maviliğinde kaybetsem de rüyalarımı,
Özgürlüğüne değişmem karanlığımı.
Sahteliğinle açtığın gözlerimin ışıltısı,
Şimdi parlayarak İstanbul'a bakıyor.
Umutlarla dolu sözlerimle başlayan,
En derinliğinde hüznlerle biten hecelerimin kalbi şimdi seninle atıyor.*

Ey aziz İstanbul sen benimsin!

Beril DESTAN

Üsküdar Zeynep Kamil Anadolu Sağ. Mes. Lis. 9A ATT Sınıfı

âşık olduğum istanbul

*Kırpıkların ıslanmış aktıyor yanaklarına
Yağmur mu yağıyor sokaklarına
Ağlıyor musun yoksa
İçten içe dertli misin sen de İstanbul*

*Söyle hadi niceleri derdini döktü sana
Niceleri anlattı aşkını Marmara'na
Kaç kişi bıraktı kendini serin sularına
Kaç insan gözyaşı döktü kucağında İstanbul*

*Oysa sen güzelliklerin başkenti
Sevdanın tam kalbi
Hiçbir şey yetmedi kirletmeye seni
Sen hâlâ, âşık olduğum tertemiz İstanbul*

*Hadi anlat, kollarınla sardığın sevgilileri
Sokaklarında biçare dolanan divaneleri
Aşkını, sevdasını, yoksulluğunu, varlığını ve derdini haykıran herkesi
Bunca insanı nasıl büyüttün, anlat İstanbul*

*Sen ki yüzyılların şehri
Ellerin kaç imparatorluk besledi
Kimsenin gücü yetmedi, fethetmeye seni
Sen hâlâ, âşık olduğum güçlü İstanbul*

*Büyülüyor güzelliğin beni
Hayranlıkla izliyorum her hâlini
Sıcığın, soğüğün, yağmurun, çamurun ve güneşin, seninle dört mevsimim
Sen hala, âşık olduğum muhteşem İstanbul*

Şeyma Nur SAMANCI
Avcılar Saide Zorlu TML ve ATL / 12 And. D Sınıfı

kadife şehir

*İstanbul,
Bir mekânsız uçmaktır Yûnus'un dilinde
Bir devasız yaradır aşğın gönlünde
Bir efsunlu seraptır zamanın elinde
Bir kadife şehir, saf şiirden beldedir.*

*Tutarak elinden mazi ve müstakbelin,
Seyrine götürür bir tatlı muhayyelin.
Yüzleri okşayan o asumani yelin
Taşdığı bir gül, buse-i nazenindir.*

*Estikçe rüzgârlar o kanayan ufkundan,
Savurur saçlarını surların omzundan
Kavuşur da kokusu uzunca bir yoldan
Verilir müjdesi, Kutlu Çöl Diyârı'ndan.*

*Düğümleirken Boğaz'ında onca sözcük
Gönderir semaya çocuksu bir gülücük
Hediyesi baharda binlerce tomurcuk,
Ve ab-ı hayat gibi aşktan bir badedir.*

*Ey İstanbul,
Hatırla ki bir vakit medeniyet senin
Çehrende açan taptaze bir yaseminin
Yaprağında şebnem gibi berrak ve serin
Kokulu tebessümündü sanki, öyleydin!*

*Ben şimdi,
Yoluna düşen bir yalnız seyyah misali
Ne çok yürüdüm ve çok özledim visali.
Kadim bir dost gibi seninle hasbihali
Yollarca aradım, yıllarca arzuladım.*

*Ve sen ey,
Yedi ayaklı tahtına kurulmuş sultan!
Vatanın göz bebeği, ilk hüzme ışıktan!
Gönlümde biriken bu elim ayrılıktan
Ölürsem bir gün, bırak sinende kalayım.*

Emre GÜRBÜZ

Yüksel-İlhan Alanyalı Anadolu Öğretmen Lisesi 12 DİL/A Sınıfı

yârim istanbul

*Mahmur gözlerle girdin rüyama
Göremedim Çamlıca'nu, Boğaz'ını doya doya
Oysa gördüğüm en güzel rüyaydın sen
Ne hâllere koymuşlar seni İstanbul*

*Çıkmak isterdi gönlüm yedi tepene
Mekân oldun sen bütün medeniyetlere
Padişahlar can verdi, İstanbul diye diye
Ne hâllere sokmuşlar seni İstanbul*

*Ya sen beni alırsın ya da ben seni
Diyordu cihanın en büyük fatihi
Görmedi iyi ki seni bu hâlde gözleri
Ne hâllere koymuşlar seni İstanbul*

*Kucak açtın binlerce göç edenlere
Aş verdin, iş verdin kimsesizlere
Şimdi hasret bıraktın bizi herkese
Ne hâllere sokmuşlar seni İstanbul*

*Taşın toprağın altındı senin
Ne kötü görünüyor gökdelenlerin
Şimdi kalmadı gezilecek hiçbir yerin
Ne hâllere sokmuşlar seni İstanbul*

*Ayasofya, Sultanahmet bir de Galata
Kızkulesi, Topkapı, Yerebatan Sarnıcı'yla
Dünyaya nam salan o güzel adınla
Özlüyoruz seni yârim, yârim İstanbul*

Arzum BEKÂR

Avcılar Saide Zorlu TML ve ATML 12/AND-D Sınıfı

sen miydin istanbul sen miydin

*Küçük ayaklarımın ilk bastığı,
Üzerinde hopluya zıplaya oynadığım oyunlar..
Usul usul bir rüzgâr yanaklarımı okşarken,
Yanımda hışıır hışıır ağaç sesleri,
Kulağımnda eser bahar yelleri.
Sen miydin İstanbul, sen miydin?*

*Mavi deniz, yeşil orman,
Küçük böcek, kırmızı çiçek
Renk renk açan, gül gibi solan,
Yazın altın rengi, Kışın beyaz teni
Sen miydin İstanbul, sen miydin?*

*Yeryüzünü örtü gibi kaplayan,
Suları kayalara çarpıp duran,
Kuşları bir sel gibi uçuran,
Sen miydin İstanbul, sen miydin?*

Zeynep DURMUŞ
Fatih Özel Eğitim Meslek Lisesi 11-A Sınıfı

gökkuşağı

Bodrum;

Sen şimdi

Sevdiğim kadını terk ettiğim

Çıkmaz sokaklar kadar güzelsin

Ama ya İstanbul?

Nasıl ihanet ederim ona?

Nasıl bırakıp giderim sürme gözlerini?

Çizgi dudaklarını?

İyisi mi

Sen beni unut Bodrum ...

Unut ki;

İstanbul rahat bir nefes alsın

İstanbul dedim ya ben

Gökkuşağının şehri gelir aklınıza

Varoşlarda bir semt ...

Azıcık yürüdü mü bir köşk

Bir konfeksiyon atölyesi

Çalışır sabaha kadar

Ekmeğini taştan çıkaranların yeri

Pencereden sarkıtılmış ipler

Bir çocuk patiği, bir işçi atleti yan yana

İnsan olduğunu anlatırcasına...

İki adım ötede bir mezarlık

Hayallerin, umutların, kavgaların, küskünlüklerin

Toprak altında kalışının resmidir bu

*Bir teyze,
İstanbul doğumlu
Osmanbey’de büyümüş, geçmiş çocukluğu
Anlatır torunlarına
“Biz dedenizle şu pastanede buluşurduk”
Devam eder yakınarak
“Şimdi gökdelen olmuş”*

*Osmanbey’den tabana kuvvet
Yürüyün Nişantaşı’na
Şık kadınlar lüks arabalar
Taş beton her yer
“Tak tak tak” topuk sesleri
Bir yer yoksulluk kokarken
Bir yer zenginlik kokar buram buram
Düşünceler alır sizi
Çiçekçilerin önünden geçersiniz,
Burnunuzda bir tuz kokusu
Beşiktaş...
Korna sesleri, deniz...*

*Aceleci insanlar
Geç kalmışlıklar
Hayatının baharında bir genç kız
Dertlerini belli eden çizgileri yok
Mutlu bu genç kız
Umut dolu...
İstanbul; mutluluk dolu*

Gizem KARAKÖÇEK
Rotary 100.Yıl Anadolu Lisesi10/D Sınıfı

tarihin eşsiz güzelliği

*İstanbul, sen Peygamber'in övdüğü kutsal şehir
Nice gönüller sana yürekte olur esir
Anlatırsın fethi geçen zamana aldırmadan
Sen sularında tarih kokan, geçmişe ayna tutan.*

*Seni kuşatıp ele geçirmek isteyenlere inat, bekledin Fatih'ini,
Surlarına baksın, görmek isteyen varsa tarihini.
Yedi tepende de ayrı ayrı seni buldum İstanbul,
Baktım Galata'dan Kız Kulesi'ne, bitmeyen aşkı tattım İstanbul.*

*Gece mehtabın başka, suların başka güzel,
Eminönü'nü'n güzel, Kadıköy'ün, Üsküdar'ın güzel.
Ay, misafir olur aydınlatır o mavi tahtını,
Güneş parlatınca doyum olmaz izlemeye saltanatını.*

*Belki Fatih'i görür kır atıyla mutludur Edirnekapı,
İçinde cami, sebil, köprü, sende güzel Topkapı.
Güzelliğine alkış tutar Boğaz'ın suları derinden,
Sen rüya şehir, seni izlemek destan gibi Halic'ten.*

*Sana bakarken bir tepeden, hayrete kapılmamak elde mi?
Orhan Veli'nin baktığı gibi; Nedim gibi, Yahya Kemal gibi.
Süleymaniye'den yükselirken ezan sesleri,
Haydarpaşa da der: unutmayın beni.*

*Tüm ihtişamıyla durur Sultanahmet ayakta,
Tarihte tanıklık eden komşusudur Ayasofya.
Beylerbeyi, Ortaköy güzelliğine renk katar güneşle sabaha karşı,
Dolup taşar insan seliyle, kalabalık Kapalıçarşı.*

*Suların pırlanta, altın toprağın, taşın,
Her şey sende güzel Sirkecin, Nişantaşı'n
Gözbebeğin Beyoğlu, sende billur taçlar dolu,
Kıvrımlı sularında buldum ben İstanbul'u.*

*Ey Altınboynuz'un sahibi yüce İstanbul,
Nice medeniyetler olmadı mı kapında köle kul.
Sen ki "hu hu"lara gönül veren lale motifli çinisin,
Destanlara konu olmuş tarihin eşsiz güzelliğisin.*

Ayşenur TUNCAY
80. Yıl Nuh Çimento Lisesi 11-E Sınıfı

sen bir rüyasın istanbul

*Masmavi bir gökyüzü altında,
Yaslandığın kıyılarda
Bir rüyaya daldım
Bir Haliç'ten,
Bir Üsküdar'dan,
Bir Eyüp'ten baktım sana...*

*Deniz kızlarını gördüm,
Gölgesinde Kızkulesi'nin
Yakamozlar değdi yüreğime,
Güzelliğine ağladım.*

*Aktım
Su perilerinin kanatlarında,
Boğaz'dan Marmara'ya
Adalarda özlem duydum
Korktum uzaklaşmaktan
Bıraktım kendimi
Rüzgâra
Atsın beni
Çamlıca'ya.*

*Bir yeşillik aradım
Dinlenirken yüzyılları anlat diye bana
Boğuk geldi sesin asfalt kaldırımlarda
Gökyüzünü çalmışlar senden,
Hüznüne ağladım.*

*Hani lale bahçelerin
Hani masmavi Haliç
Hani iki dalı bir gövdede toplayan,
O güzel kız şimdi
Seni senden almışlar
İstanbul
Seni benden almışlar
Sensizliğine ağladım*

*Masmavi bir gökyüzü altında,
Yaslandığın kıyılarda
Seni gördüm
Güzelliğinle, aşkunla, sesinle, hasretinle
Ağladım;
Varlığına ve yok oluşuna*

*Rüyaya değil,
Sana daldım
Boğaz'ın hırçın,
Büyümlü dalgalarıyla
Rüyada değil,
Sende estim
Çamlıca'nın dört bir yanında
Senden duydum,
Kaybolup giden seni*

*Yaslandığın kıyılarda
Rüyaya değil,
Sana daldım
Çünkü
Güzelliğinle,
Aşkınla,
Sesinle,
Hasretinle
Her şeyinle
Sen bir rüyasın İstanbul...*

Elif Sude GÖKAY
Dede Korkut Anadolu Lisesi 10/F Sınıfı

istanbul bana benziyor

*Eşsiz sokakların birindeyim şimdi
Yalnızım gibi, ama içimdesin gizli gizli.
Yaşıyorum, seviyorum İstanbul seni,
Dudağımdan çıkan bir buse gibi.*

*Kulağımdan eksik olmaz martuların sesi
Gözlerimin dalıp gittiği yerde uçuşuyorlar.
Ve ben bu kadar severken İstanbul seni,
Yârimi benden ayırdın sanıyorlar.*

*Yarime benzetiyorum İstanbul seni
Her seni izleyişimde bakmaya kıyamıyorum.
Denizini izliyorum doya doya, gözlerine bakarcasına.
Kana kana içiyorum suyunu, sevgine susarcasına.*

*Haykıra haykıra tekrarlıyorum ismini şimdi
Uçsuz bucaksız uçurumun başındaymışım gibi.
Kollarımı açıp rüzgâra karşı bağıriyorum
Sanki bana cevap verecekmışsin gibi.*

*Uyuturken beni, söylediği ninniler gibi
Şefkatli kollarında uyumak ister gibi
Ve bir yaz gününde esen ılık rüzgâr gibi
Anneme benzetiyorum İstanbul seni.*

*Ve kendime benzetiyorum İstanbul seni.
Kalabalığın ortasında tek başımaymışım gibi.
Gözlerimden akan yaş habersiz yağan yağmur şimdi.
İslanacağımu bile bile anlamsızca kaçışım gibi...*

Fatmagül YILMAZ

Selçuk Kız Teknik ve Meslek Lisesi 9 And. – B Sınıfı

mavi şehir

*Rayından çıkmış bir tren gibi
Dokundu denize kanatları martının.
Kadıköy iskelesi, vapur sesi, martı sesi
İslandı etekleri Haydarpaşa Garı'nın.*

*Köpük, bir çığlık gibi gerçek
Bir martı İstanbul olur gülümseyerek.*

*Moda'da
dalgalar kayaları okşayarak uyandırdığında
Bir damla güneş; güneş ve sudan
Ve sıcacık bir tebessüm kayalardan
Ve sıcacık teşekkürü denizin, hemen ardından.
Balonlar dizilir iplere
Gün başlar...*

*Moda'da
dalgalar şarkısını söylemeye başladığında*

*Renkler, gökkuşağı gibi gerçek
Bir martı İstanbul olur gülümseyerek.*

Boğaz'da

*Sular yönünü şaşırıp telaşlandığında;
Yol çizgileri, yollar tanıdık bir sokakta daralır birden
Ve kucakladığımız işleyişten
Ve kucak dolusu merhabalar koşturur öncesinden.
İnsanlar doluşur şehre,
İstanbul doluşur yüzlere
Gün başlar...*

Boğaz'da

*Sular da telaşından koşturmaya başladığında
Sesler, yer ve gök gibi gerçek
Bir martı İstanbul olur gülümseyerek.*

Ayasofya'da

*Parmakların döndürüldüğü kuytuya yaklaşıldığında,
İnanmak isteğiyle dilekler taşar bakışlardan
Ve Meryem Ana izler çocuklarını tavanından
Ve dört melek ona gülümser -Ayasofya'yı taşıyan-.*

Topkapı'da

*Kaşıkçı Elması bir misafire göz kırptığında
Bu tarih kokusundan, bu sarı sayfadan
Hep kalabalık sesler anlatılardan;
Kalabalık bir merak okunur kıpırdayan dudaklardan.
Topkapı'nın bir köşesinden bir martı kanat çırpar;
Taşınca hayreti bağrından
Taşır kanatları İstanbul'u -aşkundan-
Ve aşkından bir güvercin konarken avlusuna Sultanahmet'in;
Bir çan sesi, çan ve ezan
Ve milyonlarca ses insanlardan
Ve milyonlarca renk doluşur akıştan.*

*Başlar havaya kalkar
Hayret başlar...
İstanbul'da
Göğün herkes için mavi olduğu anlaşıldığında*

*Mavi, İstanbul gibi gerçek
İstanbul kanat çırpıp gülümseyerek.*

*Haliç'te
Oltalar gümüşten balıklara değdiğinde,
Sallanır teknesinde Eminönü gün biterken
Küçük masalar dolup dolup boşalırken
Ve küçük Galata yorgun İstanbul'u taşıırken
Ve sanırsın bazen o da yorgun sallanırken;
Işıklar balıklar karanlıkta
Ziyafet başlar...
Haliç'te
Oltaların iyot kokusuna takıldığı yerde*

*Deniz, yudumlar gibi gerçek
Bir martı sarhoş olur gülümseyerek.*

Büşra Dilara KARACA
İstanbul Atatürk Fen Lisesi / 11/C Sınıfı

asırlar senin önünde diz çöker istanbul

*Kaç asır geçti İstanbul.
Hâlâ aynı aşk mı yaşanır sahilinde.
Her sevgili dönüp dolaşıp seni mi bulur
Aşk yoksunu kalplerin, umudu İstanbul*

*Anlat içindekileri desem, neler anlatırdın
Eski aşklarınla demlenip, beni gözü yaşlı bırakırdın.
Toprağında cemren, dalında menekşen olayım
Sevgilim dediğim şehrim, yârim istanbul.*

*Sana Fatih gibi âşık olmasam da
Canında can, kalbinde hükümdar kalmasam da
Sesler, simalar, nidalar hep seni hatırlatır bana
Bu özlem, bu sevgi, bu aşk sana şehir-i İstanbul*

Enes DANIŞMAN
Bağcılar İbni Sina Lisesi / 11-TM-A Sınıfı

ben istanbul olsaydım

*Ben İstanbul olsaydım,
En güzelinden bir kız kondururdum Üsküdar'a.
Taksim'in kulağına insan gürültüleri takardım,
Çamlıca'nın saçına ihtişamlı bir manzara.
Balık ekmek arasına bir kaç mutluluk sıkıştırdım.
İki yakamı iki köprü ile düğmelerdim Marmara Boğazı'na..*

*Ben İstanbul olsaydım,
Üst üste binmiş binalar dizerdim taş kaldırımlı sokaklara.
Güvercinlerle kucaklardım Eyüp'ü, Beyazıt'ı..
Maviye boyardım gökyüzünü,
Denizden sahile savrulan suları..
Fatih'i taşırdım göğsümde büyük bir gururla..
Savaşları aşılmaz surlarla kuşatırdım,
İskele kıyılarını yosun tutmuş kayalarla...*

*Ben İstanbul olsaydım,
Birçok romanın konusu, birçok şairin şiiri olurum.
Göğe dikerdim Sultanahmet'i, Çemberlitaş'ı, Galata'yı,
Boğaz'ıma düğümledim kıyılarıma vuran hırçın dalgaları..
Tarihin kalıntılarını işlerdim Rumeli Hisarı'na.
Adaya fayton sesi, denize vapur sesi fısıldardım,
Eminönü'ne biraz telaş, biraz da kargaşa...*

Sena Nur Dinç
Kadıköy Anadolu İmam Hatip Lisesi N10-A Sınıfı

istanbul sayfaları

Yürüyorum İstanbul...

Nereye gittiğini bilmediğim adımlarımla,

Yürüyorum damla damla hatıra dolu sokaklarında.

Eski aşkların gözyaşlarını geceden kalma yağmurlara saklamışken;

Ben acımasız sokaklarında yürüyorum İstanbul...

Kendimi arıyorum bu gece sende...

Ve sende kaybettiklerimi arıyorum, benden aldıklarını arıyorum arka sokaklarında.

Bir zamanlar Kadıköy'de kendi gözlerimi görmüştüm küçük bir kızın gözlerinde,

Şimdi o deniz gözleri arıyorum bir deniz kıyısında.

Ama İstanbul hep buğulu aynaların ardında...

Kaçtıklarımı gösteriyor kalbinin kırık tabela okları İstanbul.

Basıp geçip gittiğim kaldırım taşları,

Ruhumun son infazında kalbimin son kadının celladıydı.

Kendimden kaçıyorum aslında bu gece...

Ne zamanki kaçsam kendimden ben,

Aynalar çevreliyor beni her bir köşende İstanbul.

Ve gözyaşlarımla buğulanıyorlar tekrar...

Ah İstanbul... *Terk etsem gitsem ben bu şehirden bir akşam aniden,
Başka şehirlerde, yeni kaldırım taşlarında. yeni insanların eski yalnızlıkları...
Yapabilir miyim napoliten melodilerin olmadan?
Tekrar sevebilir miyim sen kokmayan, hatıra ağlamayan şehirlerde?
Gözyaşlarım dökülür mü, tebessüm eden yanağımın kenarından Kız
Kulesi'yle dertleşmezsem?
Boğaz'da bir nefes alamadan, kendimi görebilir miyim şeffaflığa beyazları
giydiren kadehlerden?
Kendimi bırakabilir miyim sevdalara yeniden yedi tepeden?
Vazgeçebilir miyim başkalarının gözlerinde kendimi görmekten, İstiklal'de
yürürken?
Sevdaların şehri İstanbul âşıkların şehri...
Bastonlu amcaların, fötr şapkalı teyzelerin aşklarının şehri,
Önce ağaç kabuklarına sonra mezar taşlarına kazınmış sevdaların,
Erguvanların şahit olduğu, yağmurların kıydığı nikahların şehri İstanbul!*

*Kadıköy gibiyim bugün aslında...
Bahariye kadar canlı görünsem de dışarıdan,
Ruhum Moda kadar düşünceli derin ve sessiz...
Evet Moda, anılarla dolmuş bomboş sokaklarıyla,
Ada sahillerinde beklenenlerin semti Moda.
İstiklal kadar yalnız bir adamım kalabalıklar içinde,
Etrafımda birçok yalnız adam, tramvay arkası sevgilileri seyreden.
Ve işte keder mezarlığı Beyoğlu'nun ara sokakları;
Akıp geçen yılların hesabı sorulur kadehlerce şişelerin dibinde.
Bir kadehe sığdırılmış özlemler en baştan içilir.
Ve bir fotoğraf vardır eski İstiklal meyhanelerinin birinde,
Siyah beyaz fotoğraf içinde rengârenk bir çift gülümseme.
Güzel bir kadını Nişantaşı o saatlerde...
Makyajını yapmış hafif meşrep fıkralar anlattı misafirlerine.
Ne zaman gece oldu Nişantaşı, Bebek gibi sildi makyajını yattı yatağına,
Tüm sadeliği ve duruluğuyla, güzel bir kadını Nişantaşı o saatlerde...*

*Kavuşamayanların şehri İstanbul..
Bilirim aslında, ağlar için kavuşamayan sevdalıları görünce.
İmkânsız hayaller kurar âşıklar sahillerde.
Bilirler ki başka bir sahilde aynı hayal kurulur aynı sevda için,
Ama kavuşamazlar..
“Mumdan gemiler yüzdürürler ateş denizlerde,”
Ve bir de âşklarını koyarlar güverteye,
Söndüremez gözyaşları o denizleri.
Eriyip gider sevdalar, İstanbul..
Bilirim ağlar için aslında kavuşamayanların için.
Üsküdar’ın Beşiktaş’ın kavuşamaz hiç, bakarlar sadece iki yakanın
sevdalıları..
Martılar aracı olur sevdalılarımıza aslında,
Narin Kız Kulesi dayanamaz ağlar hemen Üsküdar sularına.
Ve İstanbul susar konuşmaya başlar dudaklar..
Kaybedilen kadınların maskeleri denize dökülür bir bir Kabataş’tan!
Hatıra defterlerindeki kurumuş güller son kez döker yapraklarını.
Ciğer sırdaşları son nefeslerini vermişken son çaylar söylenir Emirgan
korusundan,
Son bir tatlı huzur alınır Kalamış’tan üstatlar tarafından.*

*Ve dudaklar susar İstanbul konuşmaya başlar...
Vapurlar arası mola sevdaları anlatır İstanbul .
Yağmurlarımdı der, terk edilmiş gözyaşlarını saklayan.
Yalnız adamlardı İstanbul'un sırdaşı...
Siz yalnız değildiniz ki der ben vardım hep!
Ama İstanbul hep yalnızdı...
Gece olur...
Gözler kapanır uyanma kâbusunu bile bile,
Rüyalara bileter satar bulutların en güzel perileri.
İstanbul sokaklardadır hâlâ, küçük bir kızın hayaleti gibi;
Ve dudaklar konuşmaya susar İstanbul başlar...
Yürüyorum İstanbul nereye gittiğini bilmediğim adımlarımla!
Ben de bir gün toprağında çiçek olacağım,
Kim bilir belki bir gül ya da papatya tanesi,
Yalnız küçük kızın hayaletinde yürüdüm sayfalarca
Ve...dudaklar...susar...İstanbul...*

Can BAŞARAN

Habire Yahşi Anadolu Lisesi / 11/H Sınıfı

vazgeçilmezsin istanbul

*Cama vuran yağmuru dinlerken yazacağım seni,
İstanbul, yüreğimin diliyle anlatacağım seni.
İnsan sevdiğini anlatamaz derler bilirim,
Erguvanların renklerinde koklayıp,
İçimdeki sende arayacağım seni.
Rüzgârın, yağmurun, güneşin bambaşka
Seni bir kez görenler tutuluyor bu aşka.
Sevda ve aşk işlenmiş senin nakşına,
Saatlerce izlesem doyamam,
Doyamam mavi denizine,
Doyamam yedi tepene.
Fethinden kalanlar maziyi hatırlatıyor bana,
Bütün benliğimle âşığım sana.
Fatih'in rüyası, Ulubatlı'ların mirası, Peygamberimin müjdesi,
Mısraların sahibi, kalemlerin gür sesi,
Aşkınla sarhoş olmuş herkes âşıklar meydanında,
Her mevsim ayrı güzeldir senin koynunda.
Sahipsiz bir çocuk gibi olurum
Senden uzak kaldığımda.
Kendime gelirim her vakit okunan ezanında.
Tutmaz ellerim, titrer yüreğim;
Eksik kalır, yarım kalır sözlerim.
Bağrında gönenen bir çiçek özlemindeyim,
İçinde yeşert beni kulun kölen olayım.
Ah, minarenden yükselen bir ezanın olayım!
Hamurumu yoğuran toprağında
Muhabbetle dolayım;
Duam budur Rabbimden:
Melek kanatlarında
Bahtiyar öleyim.*

Esra YARDİMEDEN

Özel İhlas Anadolu Lisesi / 9-B Sınıfı

gülen istanbul ağlayansa ben

*Sen gülüyorsun ben ağlıyorum İstanbul,
Gecenin yanaklarından yine süzülüyor gözyaşlarım.
Ve o yaşlarda boğuluyor umutlarım,
Kalbimden göç ediyor şimdi yarınlarım,
Çöllerde kuma dönüyor gülen dudaklarım.
Zaman yok oluyor içimde,
Ben dışıma vuramıyorum acılarımı,
Dalgalarla dövüp
Bir koya atamıyorum yarımı deşen sancılarımı.
Sevinç rüzgârları dalgalandırmıyor denizlerimi,
Senin denizlerini dalgalandırdığı gibi
Hep hüznün güneşleri doğuyor sabahlarıma
Rüzgârlar kızgın nefesini üfleyip
Bulutlar hicran damlalarını bırakıyor,
Mutluluk bahçelerime.
Açan güllerimin hepsi soluyor gizlice
Izdrabın acı kahkahaları yaklaştıkça gönlüme
Siyah gölgelerde umudum tükeniyor gün geçtikçe
Serinletmek istiyorum kendimi Soğukçeşme'nde,
Olmuyor İstanbul!*

İçimdeki lavlar senin suyunla sönmüyor.
Ben de Kız Kulesi gibi çekiliyorum geriye,
Mutluluklarımın tükenişlerini izliyorum sessizce.
Azrail kader senediyle kapımı çalıyor,
Açmıyorum, yılmadım, dercesine
Ama gün geçtikçe eriyorum hüznün ellerinde.
Sonra kafamı kaldırıp gökyüzüne bakıyorum,
Sadece gecede gizli ve gerçek olan şeye,
Ay'ın denizle olan sıcacık aşk ateşine,
Tank oluyorum bu gözlerle.
İstanbul..
Tank olmak da değil de seni yaşamak istiyorum.
Korkmadan bakmadan istiyorum senin gözlerine;
Kız Kulesi'nin Boğaz'a baktığı gibi,
Kalbimin aydınlıklarını sana açmak istiyorum öylece,
Haliç'in kalbini insanlara açtığı gibi,
Ellerim üşüdüğünde sen ısıt istiyorum ellerimi,
Sana gelenlerin ellerini hep ısıttığın gibi,
Ağladığımda gözyaşlarımın senin omzuna,
Akmasını istiyorum İstanbul,
Sana hasret kalan bir ilkbahar yağmurunun,
Yedi tepeli omzuna sarılıp gözyaşlarını akıttığı gibi.
Yorgunum İstanbul!

*Artık savaşmaktan yorgun düşüyor bedenim,
Kayboluyor sokaklarında ruhum, yüreğim
Kendimi bulamıyorum ki, kimim, neredeyim?
Ne yaparsam ne tarafa dönsen,
Bir mutluluk cellâdı çıkıyor karşıma
Gülüşlerimi bir bir idam ediyor darağacında,
Bana sadece acı ve hüznün çirkin siması kalıyor burada.
Ve ben hapsoluyorum ızdırap zincirleriyle karanlık
Dünya zindanına.
Uzanamıyorum gökyüzüne Dikilitaş'ın gibi,
Anlatamıyorum derdimi maviliklerine,
Karanlıktan aydınlığa kaçan mutlulukları
Taşıyan geçit olamıyorum Boğaz Köprüsü gibi.
Boyun eğiyorum bu kışa,
Eğiliyorum ve susuyorum İstanbul.
Sonra çekiliyorum kenara,
Çamlıca kenarından bırakıyorum kendimi bir martının kanadına,
Oradan sonsuz mutluluklara uçuyorum şimdi.
Seni de yordum sözlerimle değil mi?
Ama inan, çok sevindirdin bu mutluluk dilencisini
Şimdi sen gülüyorsun, ben de gülüyorum İstanbul!*

Şükriye BAYINDIR

Çatalca Kestanelik Çok Programlı Lisesi / 12 MUHASEBE

bir Şehr-i istanbul

*Nereden geldiğini anlayamadığım o rüzgârın
Vurduğça yanaklarıma, mazide körelmiŐ duygular
Ve kaybettiğim tebessümü buldum seninle İstanbul
Deniz kıyısında rastladığım o Şehir silueti
Bulutların uğultusuyla çamların tatlı düeti
Bitmeyen Şu sayhamın tek sebebin Şehr-i İstanbul.
Ya yağmurun... TaŐından taşına atladığım sağanak
Sorsan o günleri hatıratıma: tebessüm ederek
Ruhumu sarar her zerren en derinden ey Şehr-i İstanbul
Nazenin bir kız misali talibin çok, ama Fatih'in bir
Leyalin karardığça dinginleŐtim yağmura mütemessil
Yıllardır kuruttuğum katremi, buldum ey Şehr-i İstanbul
Suretinde çekti bu gözler o en güzel fotoğrafları
Senin resimlerindir süsleyip duran bu tozlu rafları
Çınarlarının fisıltısı musikim ey Şehr-i İstanbul
Sayamadığım sayılarını onca hayalim, hevesim
Saramadığım yaralarımı senden ayrıırken
Sensizlik kalbime matem sen ki irtihal-i hatemim
Kimsesiz Şu tepebaŐında seyrederken ahvalimi
Anladım ki sen, arayıp bulamadığım huzurumun
NeŐemin beden bulmuŐ suretiydin ah nazlı İstanbul!*

Kerem Yasin ERTÜRK

Beyoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi / 9-B Sınıfı

martının ığlığında istanbul

*Kanatlarım ağır, gözlerim bulanık
Yorgunum İstanbul.
Semalarında ne de güzel süzülürdüm
Senin timsalin olmuşum âdeta
Bir kanat vurduğumda göğü delerdim
Yükselir, yükselir seni en tepeden seyre dalarım
Güne Süleymaniye'den başlar
Balat'a uçardım
Bütün İstanbul gibi acelem olur
Herkes işine gücüne gider
Ben ziyaret ederken Fatih'i
Haliç'te suya yakın uçardım
Yine bana dönerdi suya vuran ığlıklarım
Kar beyazı kanatlarımla kendimi gelin gibi hissederdim
Hayallerimi süsleyen ise sendin İstanbul
Galata Kulesi'ne konardım
Derdim ki: "Bu şehrin sahibi benim"
Uzun uzun seyrederdim seni
Seni sende bulurdum
Vapur düdüklerine ığlıklarım karışınca değmeyin keyfime
Gemilerin köpükleri büyülerdi beni
Göğe yükselmiş minareleriyle Sultanahmet ve Ayasofya
Yanıbaşındaki Topkapı Sarayı mahzun mahzun bakarken
Saltanatını terk ettiği Dolmabahçe'nin gözlerine
Hüzün beni de sararken*

*Beni kendime getirirdi düdüklüleri
Sirkeci'den gurbet çığlığı atan trenlerin
Yeni Cami'de yem bekleyen güvercinlerin
Hallerine gülerdim
Üsküdar'a doğru delicesine kanat çırpardım
Hezarfen Ahmet Çelebi'nin hatırına
Seyrine doyamazdım dalgalar arasında
Ak köpükten dantelle çevrilmiş
Kız Kulesi'nin edasına
Acıkınca yoldaşım karabatakla
Müdevimiydik balıkçı teknelerinin
Doyunca karnımız iki hisar arasında
Uçmaktı tek zevkimiz
Doyamadım ah İstanbul sana
Kim bilir ne kadar konamadığım
Dalların, hisarların, yalıların
Yorgunum İstanbul
Ama tükenmez hayallerim
Hiç kimsenin haberi yok
Bu şehrin sahibi benim*

Muhammed Maşuk DEMİRBAŞER

Beyoğlu Anadolu İmam Hatip Lisesi / 10-C Sınıfı

eşsiz şehir

*Senin gibi bir şehir, görmedi dünya
Öyle güzelsin ki kimse inanmıyor sana.
Seni gören santıyor, güzel bir rüya.
Şanın yayılmış dünyada dört bir yana.*

*Ne milletler gördün geçirdin, ne savaşlar...
Sanan ne gözler dikilmiş, nice kaşlar.
Bu yüzden aktıttın sen o güzel gözden yaşlar
Senin şanlı tarihin işte o anda başlar.*

*Denizin, sesin, manzaran, kokun, Kız Kule'n...
Hayran bırakmaya yeter, tek bir karen.
Binlerce insana güzel yaşam veren,
Senin taşın toprağındır mest eden.*

*Eminönü, Beşiktaş, Güngören, Taksim...
Kim kötü diyebilir size, kim?
Sana gönülden bağlanan benim
Dünyanın incisi biricik şehrim.*

*Yıllar geldi geçti, sen yaşlandın.
Üzerindeki yükler arttı ama sen katlandın.
Gördüğün kötülüklerden hep saklandın,
Çünkü sen bu dünya için tek anlamdın.*

Halil BALI

Şile Dr. Vasıf Topçu Fen Lisesi / 10-B Sınıfı

üç hece

*Kapatalım gözlerimizi, İstanbul'u dinleyelim; Orhan Veli misali...
İstanbul; bir Kız Kulesi, iki kıtayı kavuşturan...
Yalnızlığın, aşkın ve ulaşılmazlığın merkezi...*

*İstanbul; ihtiyar bir balıkçı Eminönü'nde,
Akşamları rakı sofrasında hıçkıra hıçkıra ağlayan...
Bazen, karanlık dünyaya gülercesine, "Şerefine İstanbul!"
diye kadeh kaldıran...
Ve oturduğu salaş meyhanenin radyosunda çalan şarkıya,
eşlik eder inceden...
"Bu akşam bütün meyhanlerini dolaştım İstanbul'un"*

*İstanbul; yalınayak bir çocuk Haydarpaşa garında simit satan, hani geçim
derdinde...
Sorsan ne hayalleri vardır aslında, kim bilir...
Belki tek istediği: Pırıl pırıl parlayan, bir çift kundura...*

*İstanbul; sevdalı bir adam, içi kapkara,
Yedikule zindanlarıyla âdeta yarışircasına...
Kaçıp gitme isteği gelse de bazen bu şehirden... Gidemezdi!
Çünkü bilirdi, sadece Sarayburnu'ndaki dalgalar eşlik ederdi; sessiz
çıgıllıklarına...*

*İstanbul; Üsküdar-Karaköy arası sefer yaparken
Boğaz'ın serin sularında yüzen beyaz bir vapur...
Ya Rab! Bu nasıl bir mavidir!
Hani sorsalar, hani mavinin de dili olsa, şöyle söylerdi:
"Ben bile kuskandım kendimi kendimden"...*

*İstanbul; Emirgan'da içilen demli bir çay,
Vefa'da sarı leblebi eşliğinde bir bardak boza, Sarıyer'de börek,
Karlıca'da pudra şekerli yoğurt, Galata'da balık-ekmek, Sultanahmet'te köfte...*

*İstanbul; Süleymaniye Camisi'nden okunan, beş vakit ezan sesidir,
Yüreklere kadar titreten ve ellerinizi semaya açarak,
"Şükürler olsun Rabb'im bugünümüze!" dedirten...*

*İstanbul; büyüü asla bozulmayacak olan bir masal...
Ne hayatlar saklar içerisinde...
Tıklım tıklım yalnızlıklar, çılglık çılgıta susanlar,
Verdiği hayat mücadelesinde yorulsa da, asla yarıştı
bırakmayanlar, yaşanan kara sevdalar...
Tüm masallar mutlu bitmese de, üç hece düşer masalın sonunda gökten:
İS-TAN-BUL...*

Hazal EKDİ
Hadımköy Örfi Çetinkaya Anadolu Lisesi 9-A Sınıfı

gibi redifli dersaadet

*dişleri dalga dalga beyaz gözleri bulutlu mavi
konuşması ki martı süzülmesi nehirler gibi*

*dizeler düşürür şiirlere deniz rimelli kirpikleri
her mavi istanbul mısraı muhakkak halıç gibi*

*felekten geceler çalar meyhanelerde ah o elleri
meydanlarda rezil rüsva maçoları hüzün gibi*

*boşalır göz yaşları hatırladı mı tarih-i fecaatini
büyük aşklardan acısı var büyük yıkımlar gibi*

*hep zarif yaşadı vurulsa da ülkemin dersaadet'i
insanlık oldukça var olacak hürriyet ve istiklâl gibi*

Turhan Onur BAYRAKÇEKEN
Kartal Anadolu Lisesi / 11 Sos. –A Sınıfı

istanbul

*Bu uçsuz bucaksız büyük bir şehir
Deseler neresi? Derim: İstanbul!
Dokuzuncu cenneti hiç duydunuz mu?
Deseler neresi? Derim: İstanbul.*

*Ne güzel Boğaz'da mehtaplı gece
Gezip eğlenmesi hem zevk hem neşe
Hemen, yerleşiver yemyeşil köşke
Dokuzuncu cennet, bizim İstanbul.*

*Sahilde, parklarda temiz bir hava,
Aşıklar burada girer kol kola
Zevkle seyrederler Sarayburnu'nu
Emsalsiz şehirdir bizim İstanbul.*

*Florya sahilinden yaz aylarında,
Seyret, bak masmavi Marmara'ya
Heybeli, Kınalı, Burgazada'ya
Doymulmaz şehirdir bizim İstanbul.*

*Övünürüm Fatih'le Beyazıt'la
Anarız hepsini büyük şükranla.
İhtişamlı tarih saklı burada
Güzeller güzeli sensin İstanbul.*

Onat ÇAVUŞOĞLU

Avcılar Mehmet Bayar Lisesi / 9-A Sınıfı

başkadır istanbul

*Derler ki; yoktur tarihte eşi benzeri,
Zarafetiyle, görkemiyle başkadır asaleti,
Nice âşıkların ozanların hislerinde gizli,
Derdinle kederinle özelsin İstanbul...*

*Ey yâr! Söyle bana nedir bu sevgi?
Her hâlinle büyüler etkilersin gönülleri,
Hayran bırakır gözleri, fetheder yürekleri,
Şanıyla şöhretinle teksin İstanbul...*

*Var mı İstanbul gibi cennet yuvası?
Bir avuç toprağı kendine bağlar insanı,
Kiminin aşkı kiminin yazgısı,
Adıyla şanıyla bir başkadır İstanbul...*

*Kimi zaman ağlatırsın yürekleri, acılarınla,
Kimi zaman güldürürsün, en umulmaz anlarınla,
Kimi zaman şaşırtırsın insanlığı, ışıltınla,
Karşılık beklemeden kucaklayansın İstanbul...*

*İstanbul'u sevmezse gönül, aşkı ne anlar?
Ozan bu sözleriyle nice kalpleri dağlar,
Bir tutku bin kederle yürekleri yakar,
Taşıyla toprağıyla öpülesi İstanbul...*

*Boğaz köprüsüne gider hayran olursun,
Eyüp Sultan'a koşar huzur bulursun,
Adresidir Taksim, Kapalıçarşı mutluluğun
Gecene gündüzünle bir başkasın İstanbul.*

Buket CEYLAN

Şehit Binbaşı Bedir Karabıyık Lisesi 10/D Sınıfı

masal kentim

*Her sabah güne merhaba dediğimde,
Üzümü güldüren masal kentim.
Küçük bir kızın hayalleri ve rüyaları,
Sığınakları ve umutları olan masal kentim*

*Kubbeleri, minareleri, ulu ağaçları
Dar sokaklarıyla, Sultanahmet'i ile
Fatih'ten günümüze bir Osmanlı masalını
Sindire sindire anlatan medeniyetler beşiği*

*Herşey sende gizli, sende saklı sırlar
Büyük destanlar gizli ruhunda.
Büyük yok oluşları sığdırdın mabedine
Haykırışları bir bir avuçlarında gizledin...
Tozlu raflarda saklamaya çalıştılar geçmişini
Oysa sen sokaklarında yaşıyorsun onu
Gelecek, her adımını ümitle bastı toprağına*

*Yavaş yavaş yürümeliyim sokaklarında,
Güneş doğduğunda verdiği huzuru,
Gökkuşluğu ile yaydığı ahengi,
Buram buram kokan tarihini
Usul usul çekmeliyim içime...*

*Çınarların en yücesi, medeniyetlere hayat veren
Yaşanmışlıklarını yanına almışsın
Gün ve gün büyümüşsün
Sözler yanında kıfayetsiz kalmış,
Satırlar seni cümlelerine sığdıramamış
Seni anlatmaya ne mürekkebin yeter,
Ne de bu sayfalar...*

*Bir büyü gibi açılmış perdelerin
Panjurlarından kelebekler kanatlanmış,
Büyük bir elbise giymişsin üstüne İstanbul
Tüm güzelliğinle şehirlerin kalbinde yaşayan
Gül misali masal kentim*

Özlem TAHMAZ
Bağcılar Lisesi / 10-E Sınıfı

ağrandone'den istanbul'a

*Nefes alan bir varlık İstanbul
Mültecinin medcezirli hayatı arka sokakları Beyoğlu'nun
Sarnıçların oluşturduğu büyük Marmara,
Kaldırımlara usulca düşen yağmur damlaları
Güzel ve nahif şehir İstanbul..
Bir terenin ışığı, esnaf lokantaları ve martılarıyla Sirkeci..
Kuşlara yem atan bir bebeğin avuçlarından akan saflık
Yem satan teyzenin yüzündeki mazidir Eminönü,
Ne saf, ne kudretli şehir İstanbul!
Kırmızı kiremitleriyle örtülü narin camisiyle, kilisesiyle..
Gökyüzünün unutulmuş mavisini kaplayan bulutlarıyla,
Bitimsiz tütsü kokularıyla yaşayıp giden Faruk Amca'sıyla,
Adımını hayallere atmış her ferdiyle,
Batı ve Doğu'nun harmanı, düşler şehri İstanbul..
Yüksek caddelerin insanı yorduğu bu Şehr-i İstanbul.
Öğle vaktinin kalabalığıyla sokakları dolup taşan,
Her anı neşe dolu, kıyamete dek hüznü bu şehir!
Kulakları sağır eden sessizliği ile kar soğuğu düşlerimin şehri.
Fırakın ve vuslatın aşka dönüştüğü iki yaka, iki kıta..
Sen ne görkemli,
Sen ne büyüksün..
Ey İstanbul!*

Muhsih Ertuğrul KÖMEK

Halkalı Mehmet Akif Ersoy Lisesi / 11/D mfi

şehr-i muamma

İstanbul,

Eğer yorulduysan seni yoranlardan

Aç o mavi gözlerini sonsuzluğa

Brak, biraz da gökler ağlasın.

Seni sessizliğe köle edenler

Yağmurun sillesini şakaklarında hissedince

Sensizliğe mahkûm olduklarını anlasın

Bekçi dik hisarlarını Boğaz'a

Her gelen geçenden sorsunlar hesabını bu enkazın

Tembihle rüzgâra, geçtiği yerlere haber yollasın.

Acı kokan şarkılarını ezberlet Yeditepe'ye

Ezberlet de aksın şafaklarda çınlasın

İstanbul,

Sen ki; anafoların kraliçesi, şemsin gölgesi, hilalin ta kendisi

Sen ki; Konstantin'in yarası, Fatih'in sevdası, bir güzelin rüyası...

Elif GÜNAY

Bağcılar Ensar Koleji / 11 FEN-A Sınıfı

istanbul

Evet İstanbul...

Yine bir gün

Yine bir gece sende

Bakalım nereye gider?

Bakalım nerden gelir?

Bu seferki gurbet nereye?

İstanbul...

Kimsin, nesin İstanbul?

Durgun bir göl, yoğun bir sis

Gecenin kuytusuz

Ölümün kokusu

İstanbul...

Pişmanlık mı, mutluluk musun?

Yoksa bir asrın geçtiği şehir mi?

Hayır, hayır İstanbul!

Sen!

Umudun yitirildiği nokta

Bir ana feryadı,

Düğümlenen boğazlarsın.

Kızlarını sevmeyen baba

Kardeş acısının

Ben meyvesiz bir ağaç

Sen, onu taşıyan sopalı bir el,

Sen İstanbul...

*Sevdiklerini üzen, kıran şehirsin
Hasreti dınmeyen gurbetsin.
Sönen ocaklar, solan bahçeler demeksin
İstanbul, çocukların analarından ayrı düşmesisin.
Biçare kalmaksın
Doğmak bilmeyen bir güneşin
Batmasını beklemesin.
Sen kazanılması zor
Kaybedilmesi kolay şehirsin
Kabuk bağlamayan yaramsın.
Kırık sol kolumsun
Ölüm gibi sonsuzsun
İstanbul..*

Demet ÇALIŞKAN
Halil Akkanat Çok Programlı Lisesi / 10-C Sınıfı

vuslat

İstanbul...

*Seni ilk kez bir çocuğun gözlerinde gördüm
Taş duvarlar arasında saklambaç oynuyordun
Tüm masumiyetimle etrafı izliyor
Yalnızca seni hissediyordum*

*Seni bir çocuğun gözlerinde gördüm ilk kez
Yeni yetme bir çocuk, dokuz on yaşlarında
Mendil satıyordu Sirkeci garında
Kim bilir ne hayaller kuruyordu
Top koştururken sokak aralarında*

*Bir çocuğun gözlerinde gördüm seni
Güvercinleri yemliyordun Eyüpsultan'da
Kızkulesi'ni seyrediyordun Salacak'ta
Uzanmış deniz kenarına
Mağrur bakışlarla Fatih'ini bekliyordun
Sarayburnu'nda*

*Seni bir çocuğun gözlerinde gördüm İstanbul
Yine şaşkın bakışlarınla etrafı süzüyor
Dönen atlıkarıncada çocukluğunun gidişine üzülüydün
Elindeki oyuncak düşüyor yere
Hayallerin de kırılıyor
Düşen o oyuncakla beraber*

*Seni ilk kez bir çocuğun gözlerinde gördüm
Tarih kokan sokaklarında
Ardı sıra dizilmiş lalelerden dinledim hikâveni
Gökkubbe camilerinde ikinci vakti
Göğe uzanan minareleriyle
Haydarpaşa garında tren sesleriyle
Boğaz'da vapur silüetleriyle
Balıkçılarına rakip martılarıyla
tanıdım seni*

*Seni ilk kez bir çocuğun gözlerinde gördüm İstanbul
Ama şimdi veda etmek zorundayım
Birgün seni yeniden görmek hayaliyle
İçimdeki özlemi gizliyorum bir süre
Varlığın bir armağandı sanki bana
Eyüpsultan'ın heybeti
Kız Kulesi'nin en masum hâli
Yalnız kalbimdeki İstanbul hayali*

İstanbul

Birgün sana tekrar ulaşmak, sende yaşamak

Kalbimin tek anahtarı Boğaz'da bir bak

Hayat memat, hüznün sevinç, vuslat ayrılık

Bizi tarumar eden şu girift tezatlar hep var olacak

Seni ilk kez bir çocuğun gözlerinde gördüm İstanbul

Lakin şimdi seni uzaktan seyrediyorum

Artık sana ulaşmak bir hayal olsa da

Seni duyumsayacak bir ruh

Ve senin için atacak bir yürek daima olacak...

Zehra BEYHAN

Ahmet Rasim Lisesi / 11-C Sınıfı

yeditepe yedirenk

*Yeditepe, yedirenk masal şehir; İstanbul.
Ben mi sende yaşıyorum sen mi bende bilinmez.*

*Boğaz'ın güzelliği, denizin maviliği kucaklıyor beni
Her mutluluğumda.
Âşıklar can bulur senin kucağında.*

*Oturup, Kız Kulesi'nin karşısına
Ağlıyorum gün gelip.
Dost oluyor bana,
Benim gibi aşık ve yalnız Kız Kulesi.*

*Çıktığımda Galata Kulesi'ne,
Tadına varıyorum yeniden özgürlüğün.
Hazerfen gibi açıp kollarımı
Uçmak istiyorum bazen semalarında.
Uçarken tarihi yaşıyorum bir yandan:
Sultan oluyorum saraylarından geçerken,
Su satıyorum mahallelerinde dolaşınca,
Bir vapura atladığımda işime gidiyorum
Karşı kıyıda ki.
Bir çocuk oluyorum topaç çeviren.
Özgürlüğümü yaşıyorum yeniden.*

*Eski sokaklarında buluyorum kendimi
Bu karmaşadan sıkılınca.
Her sokak ayrı bir gizem,
Her ev ayrı bir yaşam gizliyor içinde.*

*Sonbaharda erguvanlar;
İlkbaharda laleler taçlandırıyor güzelliğini.
Bir vapurun peşine takılan martı da bulurum yeniden,
Yaşama sevincimi.*

*Haydarpaşa'da yaşarım kavuşmalarımı,
Ayrılıklarımı.
Söylense de ab-ı hayatın
Marmara'nın altında kaldığı,
Asıl ab-ı hayat sensin İstanbul.*

*Yeditepe yedirenk masal şehir İstanbul,
Yıllarca ben sende yaşayayım
Sen bende yaşa dur.*

Munise GÜLTEKİN
Vali Muammer Güler Anadolu öğr. Lis. 11 YD A Sınıfı

bugün istanbul

*Sen,
Ey kentim!
Sanma ki
Yazıldıkça sayfalarda
Tükenen bir kentsin.
Sen,
Sayfalardan şarkılara
Dökülen sevgilisin.
Haliç'indeyim senin,
Benim martılarını dinleyenin.
Eyüp'te Allah'a
Senin için de şükredenin.
Benim sabahın seherinde
Simit satan ellerin,
Vardiyalı işçilerin,
Eminönü meydanında
Seni,
Fotoğraflara nakşeden turistlerin.
Çarşıların,
Pazarların,*

*Parkların, dükkânların,
Hepsi benim
Güzel İstanbul
Ben, benim...
Sen
Ey kentim!
Sanma ki
Dinecek bir gün
Camilerde ezan seslerin.
Bilmez misin?
Fatih'ten bu güne
Yoktur başka fethedenin.
Sen yazılmışsın kader defterinde
Hep olacaksın bizlerin,
Seni daha çıkmadan Topkapı'dan,
Hasretle,
Derinlerden özlerim.
Canım İstinpol
Bugün İstanbul
Güzel İstanbul...*

Mehmet Mazlum KAMIŞ
Esenyurt Lisesi / 11 FEN-A Sınıfı

istanbul

*Rasul'ün övgüsüne
Mazhar olan Fatih'in,
Kutlu miraslarıdır
Yedi tepen İstanbul.*

*Asya'nda, Avrupa'nda
Bütün gözler üstünde
Boğaz, Fatih Köprüsü
İki küpen İstanbul.*

*Akan serin sulara
Dalıp giden gözüm
Beyazıt'ın, Rumeli'n
Mağrur kalan İstanbul.*

*Yazamaz hiçbir kalem
Şan dolu tarihini
Yetmiş iki milleti
Koşup gelen İstanbul.*

*İçinde yaşasam da
Neden bitmez özlemin?
Eyüp Hazretleriyle
Aşka gelen İstanbul.
Keşke gücüm yetse de
Her taşını anlatsam,
Kufi gelir kalemler
Akıl çeken İstanbul.*

Arif Emre GÜLER

Tuzla Halil Türkan AİHL / 10/E

şiiir şehiiir istanbul

*Tarihle çevrilmiş bir şehir İstanbul...
Hikâyesi gün ışığının eşsiz yansmasıyla başlayan,
Gecesi karanlığa isyan...
Yalnızlığı saran bir şehir İstanbul...
Ağlamaları kaldırımlara esir,
Sevinçleri renkli caddelerle birleşir...
Korkuları çevreleyen bir şehir İstanbul...
Yılları ardı ardına güzellikle yaşayan,
Duygularla karışmış manzaraları sunan...*

*Tarihe ince ince işlenmiş bir şehir İstanbul...
Meleği de şeytani da sokaklarında barındıran,
Sevgiyi, nefreti kaybolmuş yıllarda yeniden yaratan...*

*Tüm güzellikleri barındıran bir şehir İstanbul...
Denizleri sonsuzluğa götüren,
Yaşanmışlığı insanı büyüleyen,
Bir şehir İstanbul...
Bir şiir İstanbul...*

Büşra YENER

Özel Mavigün Lisesi / 10.Sınıf

istanbul'un çığlıkları

*Marmara bölünür parçalara,
İnsanların dalgın bakışları altında.
Boğazında düğümleir damla damla ümitler..
Galata'nın heybetli duruşu!*

*Sokaklarında gitar çalar yorgun parmaklar,
Şarkı söyler buğulu sesler.
Yumuşakça dokunur yağmur damlaları;
Duyduğun her ses içinde titrer!*

*Adım adım gezmek ister ayakların,
Dudakların ığlık atmak ister.
Fabrika dumanları altında kalan ümitler,
Sabahın ışığına çıkmayı bekler.*

*İstanbul dediğinde dudakların...
Dilin duraklayıp, gömülmek ister!*

Nehir YAŞAR
Özel Ataşehir Adıgüzel Sanatlar Lis. / 10BC Sınıfı

istanbul'u çizdim gözlerime

*İstanbul'u çizdim gözlerime
Kadıköy sahilini görüyorum
Bir vapur yanaşiyor iskelesine
Eminönü'nde onu bekliyorum*

*İstanbul'u çizdim gözlerime
Tramvaydan geçenlere bakıyorum
Bir elim tutundu demirlerine
Bir elimle de selamlar veriyorum.*

*İstanbul'u çizdim gözlerime
Oturmuş Boğaz'ını seyrediyorum
Bembeyaz ay yüzüyorken denizinde
Dalgaların vuruşuyla ürperiyorum.*

*İstanbul'u çizdim gözlerime
Martıların seranatını dinliyorum
Soluklanırken bir bank üzerinde
Kollarımı açmış rüzgarını kokluyorum.*

*İstanbul'u çizdim gözlerime
Yağmura baş tutmuş yürüyorum
Islanmış minik minik ellerimde
Bir demet çiçekle bekliyorum.*

*Çık artık gözlerimden İstanbul!
Kalbime yerini hazırlıyorum
Bir fetih gibisin içimde
Sana vuruldukça vuruluyorum.*

Gülnur DATLI

Ataşehir Dilek Sabancı Tic. Mes. Lis. 11-F Sınıfı

istanbul

*Gözlerim nemlendi, kalemim yazarken adını
Gurbete gidince fark ettim doyumsuz tadını
Şimdi özlemle yaralanan bu güvercin kanadını
Senden başka saracak yok İstanbul*

*Yapamadım ayağımın yorgana göre ayarını
Kaldıramadım üstüme çöken gurbetin duvarını
Başıma gelen dertlerin, sıkıntıların yularını
Senden başka çözecek yok İstanbul*

*Sıkıldım artık bu dört duvarlık kareden
Minarelerini arıyorum baktığım pencereden
Bir dost istiyorum ayrıldığım yerden
Her kim olursa olsun razıyım İstanbul*

*Her iki adım atışımda bir geri gitti yıllar
Ellerin saatini taşıyamaz oldu bu kollar
Durmadan yürüyüp de bitiremediğim yollar
Size bunun hesabını soracak İstanbul.*

Burcu PATAN
Şehit Binbaşı Bedir Karabıyık / 12 SOS. B Sınıfı

ah istanbul

*Piyerloti İstanbul'a âşık,
Bakar uzun uzun ufuklara.
Boğaz'a demirli küçük kayık,
Sarsılır dalgadan sağa sola.*

*Ağır gelmez Eminönü'nde balık,
Parlar Süleymaniye endamıyla,
Geçmişten bir gün yaşarsın bir anlık,
Gezdiğin eski Kapalıçarşı'ysa.*

*Yahya Kemal aşkla seviyor bu şehri,
Şiirleri taşır Kadıköy izlerini,
Haydarpaşa treni geçer heyecanla,
Kim bilir ne aşklar yaşandı vagonlarda.*

*İstanbul'da dosttur bir gemiyle martı,
Simit atan sevgili kolluyor zamanı,
Sultanahmet sanki andırır sarayları,
Ayasofya desen onun yeri çok ayrı.*

*Çamlıca'da rüya gibi şehrin silueti,
Oradaki laleler baharın işareti,
Eyüp'te kuşların ahenkli hareketi
Sanırsın haykırıyor tek bir hakikati.
Cesur yeniçeriler kuşandı kılıç,
Zincirli de olsa aşıldı Haliç,
Bizans'tan kalma eski sarnıç,
İstanbul'un süsü Yerebatan.*

*Tabiatın kendisidir Emirgân korusu,
Güneşte parıldar Çekmece'de su,
Ortaköy'de alırsın yosun kokusu,
Geçer önünden martı korusu.*

*Tüm renkler iç içe bu âlemde,
Tarih sinmiş şehrin her köşesine,
Zaman burada bir başka akar,
Âh İstanbul hâlâ ne canlar yakar!*

Azize Şükran KARACABEY
Özel Fatih Fen Lisesi / 9-A Sınıfı

al gönlümü istanbul

*Kıyılarında uyuyan sandallar,
Gecelerde parlayan şu deniz,
Her gün dönüp baktığım yedi tepen bile
İstanbul'u anlatmaya yeter bize.*

*Sen yaşanması güç , hak edilmesi zor ,
Biraz aşk , biraz ihtiras ve sevgi ,
Sen biraz nefret ve hüznün ,
Ve sen tatlı bir hikâye "İstanbul"...*

*Nice medeniyetlerden izler var .
Ne çok insan olmuş sana yar.
Sen bunları sarmışsın sinene, sar !
Sır dolusun küçük toprak , büyük "İstanbul" !*

*Zaman olur bir karanfil
Gün geçer, denizde minik bir balık...
Rüzgar eser , tatlı bir esinti...
Bir bakarsın , sana yaşam olur "İstanbul" !*

*Âşık olmuş şu gönüllür sana,
Kıyılarında sularına , günbatımı endamina ,
Geceleri parlayan ışık ışık o yıldızına.
Al gönlümü , al senin olsun "İstanbul" !*

*Günümün doğuşundan batışına
Yanımdaki gülün açışından soluşuna
Şu ömrümün en başından ta sonuna
İz bıraktın sen ey İstanbul !*

Caner ÇEVİK
Gürpınar İMKB Teknik ve Endüstri M.L 9 ATL-D Sınıfı

herşeyimizsin istanbul...

*Nice aşklar yaşandı seninle, âşıklar tepesinde,
Sevdalılar kavruldu, tutuştular yüreklerde,
Senin her yerin ayrı bir güzelliştir bende.
Ben hayatı sende buldum,
Sende öğrendim yaşamayı,
Taksim, Beyoğlu, Nişantaşı sendedir her yer...
Benim vatanım, memleketim her şeyimsin İstanbul!
Herkesin yüreğinde, vardır elbet tahtın
Her şeyi güzel yapan sensin İstanbul...
Yazları bir başkadır sende...
Namın şöhretin her yerde
Adın dilimizde hece oldu!
İstanbul... İstanbul...
Gelene geçene seni anlatır oldum artık;
Dilimizden hiç düşmeyen hecesin İstanbul
Tarihin şanlandırıyor içimizi
Zaferleriyle anıyoruz seni İstanbul
İstanbul...
İstanbul...*

Özge ÇAĞLAR
Kabataş Ticaret Meslek Lisesi / 9-A Sınıfı

istanbul

*Yine karışığım ey İstanbul.
Tek sırdaşımdan ayrı kalacağım.
Aramızda kalan tek bağ olacak
Sana karşı duyacağım özlem.
Bir kelebeğin kanat çırpışyum artık
Kış ortasında umutsuz çaresiz...*

*Oysa sen hiç uyanamadığım rüyamdın
Ve hayallerimin sessiz çılgılığı.*

*Tüm kederlerimi alıp gidiyorum,
Yalnız, derinden, usulca,
İçim buruk...*

*Ey sevdaların sevdası, yalnızların yoldaşı,
Biliyorum ki sen bir kahpe, nankör
Tek bir gözyaşı bile dökmeyeceksin ardımdan
Ama ben...*

Turan Can GÜRSOY
Saint-Josept Fransız Lisesi 12 TMB Sınıfı

özleyen ruhlara istanbul

Önce bir rüzgâr eser hafiften
Nazlı Kız Kulesi'nden gelen
Tozlu kaldırımları süpüren
Sonra güneş...
Yedi tepeyi aşarak ulaşır sevdiğine.

Güneşi görünce Sultan Ahmet'in minaresi,
Gümüştten bir mızrak gibi parlar zirvesi
Sonra uzakta Kadıköy İskelesi'nin oralarda
Yaşlı ve yorgun bir vapurun sesi...
Ve ona aşık martıların bir ağızdan çıkan sesi.

Beyazıt'ta saat on ikiyi vuruyor.
Kudretli Süleymaniye'den nağmeler yükseliyor.
Ve sen İstanbul'um,
Marmara'nın maviliğinde, güneşin parlak ışıklarının altında,
Bembeyaz gelinliğine bürünmüş;
Büsbütün duruyorsun karşımda.

İstanbul'um,
Martılar başının tacı,
Hazan yeli ruhunun kokusu...
İnsanlar güzelliğine vurgun.
Hırçın dalgalar sesin olsun.
Şanı dillere destan İstanbul'um.

*İstanbul'um,
Bırak yanaklarından damla damla dökülsün
Yağmur taneleri.
Bırak en güzel şiirler seni anlatsın.
Yükselen seslerde senin ismin yankulansın.*

*İstanbul'um,
Minik bir bebeğin taze gülüşü gibi sıcak,
Fakir gönlüm gibi masum,
Üç kıtanın efendisi İstanbul'um.*

*Gecenin karanlığını yakıp kavuran yıldızım,
Ağır ağır kapanan gözlerimin yorgunluğunda...
İstanbul'um,
Nasıl anlatsam, nasıl tarifetsem seni bilmiyorum.
Seni bilmeyen yabancı bir olsam
Ve içinde kaybolsam
Ya da ruhumu devretsem gökyüzüne
Ve seni sonsuz geceler boyu izlesem tepeden
Gecenin karanlığında o güzelliğin bitmeden.
Nedim'in nağmelerinde İstanbul'um, seni işitsem.*

Rasim DAHİLOĞLU

Necip Sarıbekir Ticaret Meslek Lisesi 11 SOS A Sınıfı

sana geldim

*Ben de sana geldim İstanbul
Bu koca tarihinin ortasına düştüm
Bu derin kalabalığının arasına karıştım
Ben de sana geldim İstanbul*

*Baharını da, sonbaharını da
Kışını da, yazını da
Yaşamaya geldim
Ben de sana geldim İstanbul*

*Yorgunsun artık biliyorum
Taşıyamıyorsun bunca yükü
Bunca viraneyi taşıyamıyorsun
Buna rağmen
Ben de sana geldim İstanbul*

*İyi de, kötü de, güzel de, çirkin de
Sende be İstanbul
Şu koca trafiğin bile anlatıyor yükünü bize
Ben de sana geldim İstanbul*

*Bunca yükün altına
Bunca beton arasına
Nasıl sığdırdın güzelliğini be İstanbul
Nasıl büyütebildin ismini
Sana geldim İstanbul*

Sebile ÖZGEZ

Halil Akkanat Çok Programlı Lisesi / 11-C

göl “istanbul”

Ey İstanbul!
Sen misin güzel olan,
Yoksa yaşadıkların mı?
Sen misin beni duygulandıran,
Yoksa yağmurların mı?
En güzel şarkım!
Eskimeyecektir notaların.
Deniz kokan ruhuna
İlhamına muhtacım.
Açıyorsun kollarını
Bütün sevenlerine...
Poz veriyorsun...!
Galata Kulesi'nden
Çekilen resimlere...
Gülümsüyorsun!
Vapurun sesine, martıların sesine
Dalganın kıyıya vurduğu an
O eşsiz müziğe...
Kim ne görmek isterse

Görür sende olanı.
Bu güzelliği görünce
Unutur, akıl başta mı?
Sana yükseklerden bakmak
Gibisi yok....
Bütün nadide güzelliğin
Tek çerçevede olur o anda...
Ama ne kadar yüksekte baksam da
Yüksek değilim
Minarelerin kadar!
Gökyüzüne baktığımda
Güneş bir yanda...
Hilal bir yanda...
Üç hece yankılanıyor, bütün evrende
İS – TAN – BUL
Haydi gül sen de...
Güzelliğin kadar hüznün de
Meşhur bilesin...
Bırak herkes ağlasın
Sen hep gülesin!

Şeyda YILMAZ
Samandıra Lisesi / 11 FB Sınıfı